

Praktisch instrument voor voogden

De asielprocedure

Praktisch instrument voor voogden

De asielprocedure

Oktober 2023

Het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO) is op 19 januari 2022 omgedoopt tot Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA). Alle verwijzingen naar het EASO, EASO-producten en EASO-instanties gelden als verwijzingen naar het EUAA.

Manuscript voltooid in september 2023

Het Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA), het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA) of personen die namens het EUAA of het FRA optreden, zijn niet aansprakelijk voor het gebruik dat eventueel van de volgende informatie wordt gemaakt.

Luxemburg: Bureau voor publicaties van de Europese Unie, 2025

PDF ISBN 978-92-9410-340-6 doi:10.2847/422818 BZ-03-23-315-NL-N

© Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA) en Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA), 2025

Foto voorblad, Monkey Business © AdobeStock

Overname met bronvermelding toegestaan. Voor het gebruik of de reproductie van onderdelen die niet het eigendom zijn van het EUAA of het FRA, kan het nodig zijn rechtstreeks om toestemming van de respectieve houders van het recht te verzoeken.

Over deze reeks

Het Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA) en het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA) hebben samengewerkt aan een reeks van praktische instrumenten voor voogden van niet-begeleide kinderen die internationale bescherming nodig hebben. Het doel is om voogden te ondersteunen bij hun dagelijkse taken en verantwoordelijkheden tijdens de asielprocedure, met inbegrip van de procedure op grond van Verordening (EU) nr. 604/2013 (de Dublin III-verordening) ⁽¹⁾ en tijdelijke bescherming. De reeks praktische instrumenten behandelt de volgende onderwerpen:

- tijdelijke bescherming;
- inleiding tot internationale bescherming;
- de asielprocedure;
- transnationale procedures.

De vier brochures vullen elkaar aan.

Het doel van deze praktische instrumenten is om de voogd in staat te stellen de kinderen beter te informeren en bij te staan in het proces, en zo de kinderen te helpen de relevantie van de betrokken stappen beter te begrijpen. De kinderen zullen beter in staat zijn daadwerkelijk deel te nemen en weloverwogen beslissingen te nemen.

Goed functionerende voogdijstelsels zijn van essentieel belang om het belang en de rechten van het kind te bevorderen. Voogden hebben tot taak ervoor te zorgen dat er tijdens de specifieke procedure, en totdat er een duurzame oplossing is gevonden, rekening wordt gehouden met de juridische, sociale, medische en psychologische behoeften van het kind.

Ter voorbereiding op het opstellen van deze praktische instrumenten hebben het EUAA en het FRA het Europees netwerk van voogdijinstellingen geraadpleegd door middel van een snelle beoordeling van de behoeften om de doelstellingen en onderwerpen van de praktische instrumenten te bepalen.

Gezien de doelgroep van deze reeks zijn de instrumenten gebaseerd op het handboek over voogdij van het FRA en de Europese Commissie ⁽²⁾ en zijn ze consistent met de opleidingsmodules van het FRA voor voogden ⁽³⁾ en met het opleidingscurriculum van het EUAA ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ [Verordening \(EU\) nr. 604/2013](#) van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking) (PB L 180 van 29.6.2013).

⁽²⁾ FRA en Europese Commissie, [Voogdij over kinderen die van ouderlijke zorg verstoken zijn — Handboek voor de versterking van voogdijstelsels om te voorzien in de specifieke behoeften van minderjarige slachtoffers van mensenhandel](#), 26 juni 2014.

⁽³⁾ De e-learningwebsite van het FRA is beschikbaar op: <https://e-learning.fra.europa.eu/>.

⁽⁴⁾ De opleidingscatalogus van het EUAA is beschikbaar op: <https://euaa.europa.eu/training-catalogue>.

Inhoud

Lijst van afkortingen.....	5
Over dit instrument	6
1. De asielprocedure en uw rol als voogd	7
1.1. Wat is de asielprocedure?	7
1.2. Waarborgen voor een eerlijke en doeltreffende procedure.....	8
Uw rol als voogd.....	9
2. Toegang tot de asielprocedure.....	15
2.1. Een verzoek om internationale bescherming doen	16
Uw rol als voogd.....	17
2.2. Een verzoek om internationale bescherming registreren	18
Uw rol als voogd.....	20
2.3. Een verzoek om internationale bescherming indienen	21
Uw rol als voogd.....	22
2.4. Wat gebeurt er als de leeftijd van het kind wordt betwist?.....	24
Uw rol als voogd.....	25
3. Recht op waardig leven tijdens de asielprocedure	26
3.1. Opvangvoorzieningen.....	26
Uw rol als voogd.....	28
3.2. Immigratiebewaring	29
Uw rol als voogd.....	31
4. De onderzoeksfase.....	32
4.1. Ontvankelijkheidsfase (niet verplicht)	32
Uw rol als voogd.....	33
4.2. Het persoonlijke onderhoud	33
Uw rol als voogd.....	35
4.3. Besluitvormingsproces en kennisgeving	38
Uw rol als voogd.....	39
5. Beroep tegen een negatieve beslissing	41
Uw rol als voogd.....	42
6. Wat kunt u doen als iets niet gaat zoals verwacht?	43
Bijlage 1. Andere bronnen	46
Lijst van figuren	50

Lijst van afkortingen

Afkorting	Definitie
EUAA	Asielagentschap van de Europese Unie
FRA	Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten
GEAS	gemeenschappelijk Europees asielstelsel
Lidstaten	EU-lidstaten
RAP	richtlijn asielprocedures — Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)
ROV	richtlijn opvangvoorzieningen — Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking)
UNHCR	Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen
VRK	VN-Verdrag inzake de rechten van het kind

Over dit instrument

De EU-wetgeving voorziet in de aanstelling van een vertegenwoordiger voor niet-begeleide kinderen die internationale bescherming aanvragen ⁽⁵⁾. Voogden dienen te zijn gekwalificeerd en toegerust om te kunnen omgaan met de uiteenlopende wetten en procedures die asiel, migratie of andere kwesties reguleren waarmee zij mogelijk te maken krijgen ⁽⁶⁾.

Deze brochure is bedoeld ter ondersteuning van voogden die worden toegewezen aan kinderen in de asielprocedure. Hierin is opgenomen een overzicht van de asielprocedure met specifieke aandacht voor kinderen, de waarborgen in de asielprocedure en uw rol als voogd in de verschillende fasen van de asielprocedure. Er is ook een afdeling over wat te doen als er iets onverwachts gebeurt of als de leeftijd van de verzoeker wordt betwist.

Het instrument bevat kaders met praktische tips voor de voogden en verder leesmateriaal.

Disclaimer

Dit instrument werd ontwikkeld terwijl het gemeenschappelijke Europese asielstelsel (GEAS) door de verantwoordelijke EU-organen werd hervormd. Ten tijde van het opstellen waren deze instrumenten alleen beschikbaar als voorstellen en niet als definitieve en goedgekeurde juridische documenten. Daarom is dit instrument opgesteld op basis van de instrumenten van het GEAS die ten tijde van de ontwikkeling ervan wettelijk van kracht waren.

De informatie in dit instrument is met de grootst mogelijke zorgvuldigheid onderzocht, geëvalueerd en geanalyseerd. Dit document pretendeert echter niet uitputtend te zijn.

⁽⁵⁾ Artikel 25 van [Richtlijn 2013/32/EU](#) van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (PB L 180 van 29.6.2013, blz. 60) (RAP).

⁽⁶⁾ Zie voor meer informatie het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA) en de Europese Commissie, [Voogdij over kinderen die van ouderlijke zorg verstoken zijn — Handboek voor de versterking van voogdijstelsels om te voorzien in de specifieke behoeften van minderjarige slachtoffers van mensenhandel](#), 2015.

1. De asielprocedure en uw rol als voogd

1.1. Wat is de asielprocedure?

De asielprocedure is het proces waarbij de lidstaten bepalen of een persoon internationale bescherming nodig heeft.

In de EU-context wordt internationale bescherming (of asiel) verleend in de vorm van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus ⁽⁷⁾. Voor meer informatie over de definities van deze statussen wordt verwezen naar het instrument voor voogden die een inleiding geeft tot internationale bescherming in deze reeks ⁽⁸⁾.

De behoefte aan internationale bescherming kan ontstaan als gevolg van risico's op vervolging of ernstige schade op basis van de volgende punten:

- gebeurtenissen die plaatsvonden terwijl de verzoeker zich in zijn land van herkomst bevond;
en/of
- gebeurtenissen die plaatsvonden nadat de verzoeker zijn land van herkomst had verlaten, waarnaar wordt verwezen als behoeften die zich ter plaatse (*sur place*) voordoen. In dat geval kan de behoefte aan internationale bescherming ontstaan wanneer de betrokkene zich reeds op het grondgebied van een lidstaat bevindt.

De asielprocedure kan in fasen worden opgedeeld:

1. toegang tot de procedure;
2. Dublinprocedure, om vast te stellen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming;
3. onderzoeksfase;
4. beroepsfase.

In deze brochure worden fasen 1, 3 en 4 beschreven. De procedure om vast te stellen welke lidstaten een asielverzoek moeten onderzoeken, is beschreven in EUAA-FRA, [Practical Tool for Guardians – Transnational procedures in the framework of international protection](#) (Praktisch instrument voor voogden — Transnationale procedures in het kader van internationale bescherming), 2023.

⁽⁷⁾ Artikel 2, punt i), RAP.

⁽⁸⁾ EUAA-FRA, [Practical Tool for Guardians – Introduction to international protection](#) [Praktisch instrument voor voogden — Inleiding tot internationale bescherming], oktober 2023.

Figuur 1. De belangrijkste fasen van de asielprocedure**Toelichting**

Groen: toegang tot de procedure

Wit: Dublinprocedure (indien van toepassing)

Blauw: onderzoeksfase

Rood: beroepsfase (indien van toepassing)

1.2. Waarborgen voor een eerlijke en doeltreffende procedure

Iedereen die in de EU aankomt en om internationale bescherming verzoekt, heeft recht op een passend onderzoek naar zijn behoefte aan internationale bescherming. Deze personen kunnen zich in een bijzonder moeilijke situatie bevinden, omdat zij zich in een vreemde omgeving bevinden en te maken krijgen met taal- en culturele barrières evenals psychologische en andere obstakels. Mogelijk hebben zij een trauma opgelopen.

Om deze redenen zijn procedurele waarborgen van essentieel belang om een eerlijke en doeltreffende asielprocedure te garanderen. De RAP biedt verzoekers om internationale bescherming bepaalde procedurele waarborgen om deze belemmeringen weg te nemen.

Ongeacht de leeftijd van de verzoeker omvatten deze belangrijke procedurele waarborgen:

- het recht van de verzoeker om op het grondgebied te blijven totdat een definitieve beslissing over zijn verzoek is genomen om de naleving van het beginsel van *non-refoulement* te waarborgen;
- garanties voor het persoonlijke onderhoud, dat moet worden gevoerd in de taal van de voorkeur van de verzoeker of in een andere taal die de verzoeker begrijpt en waarin hij duidelijk kan communiceren;
- het recht op informatie: de lidstaten moeten zo spoedig mogelijk algemene informatie over de asielprocedure verstrekken;
- kosteloze juridische en procedurele informatie die is afgestemd op de behoeften van de verzoeker;
- kosteloze rechtsbijstand op verzoek van de verzoeker en vertegenwoordiging in de beroepsprocedure;
- het recht om in alle fasen van de procedure te communiceren met de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR) en met andere organisaties die juridisch advies of andere counseling geven.

Sommige verzoekers kunnen speciale procedurele garanties nodig hebben. Dit geldt met name voor kinderen. Sommige kinderen verplaatsen zich over grenzen heen zonder de zorg

van een verantwoordelijke volwassene of worden na of vóór binnenkomst in de EU zonder begeleiding achtergelaten. Kinderen die alleen door onbekende landen reizen, lopen een groter risico op geweld, misbruik en verwaarlozing.

Uw rol als voogd

Als belangrijkste waarborg voor niet-begeleide kinderen (of van een vermoedelijk kind als er twijfel bestaat over de leeftijd) moet er zo snel mogelijk een onafhankelijke en gekwalificeerde voogd worden aangesteld ⁽⁹⁾.

Op basis van de nationale wetgeving kan, wanneer om praktische redenen niet snel een permanente voogd aan een kind kan worden toegewezen, in de mogelijkheid worden voorzien om een persoon aan te stellen die tijdelijk de taken van de voogd uitvoert. In dergelijke gevallen moeten tijdelijke voogden dezelfde kwalificaties en kenmerken (bijv. onafhankelijkheid) hebben als niet-tijdelijke voogden. De voogd dient te worden geïnformeerd en geraadpleegd over alle aspecten van het administratieve proces en moet het kind tijdens de hele procedure kunnen begeleiden.

Verwante publicatie van het EUAA

FRA, [e-learningcursus voor voogden](#), 2022.

FRA en Europese Commissie, [Voogdij over kinderen die van ouderlijke zorg verstoken zijn — Handboek voor de versterking van voogdijstelsels om te voorzien in de specifieke behoeften van minderjarige slachtoffers van mensenhandel](#), 26 juni 2014.

Als u eenmaal als voogd bent aangesteld, is het uw taak om het belang van het kind te behartigen en waar nodig rechtshandelingen voor het kind te verrichten ⁽¹⁰⁾.

U moet aandacht besteden aan verschillende belangrijke aspecten voor de bescherming van het kind gedurende de gehele asielprocedure: het belang van het kind bevorderen, op het kind afgestemde informatie verstrekken, naar de standpunten van het kind luisteren, de veiligheid van het kind waarborgen en de eenheid van het gezin respecteren.

Het belang van het kind

Het belang van het kind is een recht, een beginsel en een procedureregel die in het internationale en Europese recht worden erkend. Dit is de basis voor alle beslissingen met betrekking tot kinderen in het kader van migratie. Het doel is om de ontwikkeling van het kind en het volledige genot van alle rechten die zijn vastgesteld in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de Rechten van het Kind (VRK), te waarborgen.

In de praktijk betekent dit dat u als voogd en alle andere actoren de individuele en specifieke omstandigheden en behoeften van het kind moeten beoordelen. Met deze beoordeling moet

⁽⁹⁾ Artikel 25, lid 1, RAP.

⁽¹⁰⁾ Artikel 25, lid 1, punt a), RAP alsmede artikel 24 ROV.

rekening worden gehouden bij alle handelingen en beslissingen die invloed hebben op het kind, hetzij op korte, middellange of lange termijn. Deze aspecten moeten ten minste in de beoordeling aan bod komen: de standpunten van het kind; de identiteit van het kind; familiale omgeving en betrekkingen; behoeften op het gebied van zorg, bescherming en veiligheid; mogelijke bijkomende kwetsbaarheden; gezondheids- en onderwijsaspecten.

Beoordelingen van het belang van het kind dienen regelmatig te worden uitgevoerd, zodat de autoriteiten rekening houden met de ontwikkeling van het kind en eventuele veranderingen in de omstandigheden of standpunten van het kind. Belangrijke beslissingen met betrekking tot het kind moeten ook verklaren hoe het belang van het kind in overweging is genomen en bepalend is geweest voor de beslissing.

Als voogd moet u ervoor zorgen dat de bevoegde autoriteiten, in overleg met u en het kind, regelmatig het belang van het kind beoordelen en overwegen. U moet nauw contact houden met het kind en de autoriteiten informeren over elke ontwikkeling die een nieuwe beslissing of een andere aanpak vereist.

Verwante publicatie

EASO, [*Praktische gids van het EASO over het belang van het kind in asielprocedures*](#), 2019.

Informatieverstrekking

Het kind heeft te allen tijde het recht om informatie op te vragen, te ontvangen en te delen, zoals gewaarborgd in de RAP ⁽¹⁾ en in Richtlijn 2013/33/EU (ROV) ⁽²⁾. De informatie moet worden verstrekt in een taal en op een manier die het kind begrijpt. Het verstrekken van informatie aan het kind is de verantwoordelijkheid van alle actoren die in contact staan met het kind. Het kind krijgt mogelijk geen passende informatie, heeft de informatie wellicht verkeerd begrepen of is deze misschien vergeten. Als voogd bent u verantwoordelijk voor het verstrekken van informatie en het waarborgen dat de juiste informatie van andere actoren het kind bereikt.

Kinderen moeten op zodanige wijze worden geïnformeerd dat zij inzicht hebben in de aard en het doel van de processen waaraan zij deelnemen, hoe deze relevant zijn voor hun situatie, hun keuzemogelijkheden, de mogelijke uitkomsten en wat ze voor hen zouden betekenen. Deze informatie moet worden verstrekt met behulp van kindvriendelijke, gendergevoelige en aan de leeftijd en de context aangepaste toelichtingen in een taal die het kind kan begrijpen, zodat het kind volledig geïnformeerd kan deelnemen.

Het kind moet zo nodig worden bijgestaan door tolkdiensten. Indien mogelijk moet de tolk ervaring hebben met het tolken voor kinderen.

De individuele omstandigheden, zoals de leeftijd, rijpheid, mogelijke intersectionele kwetsbaarheden of culturele achtergrond van een kind, beïnvloeden hun vermogen om

⁽¹⁾ Artikel 12, lid 1, RAP.

⁽²⁾ Artikel 5 van [Richtlijn 2013/33/EU](#) van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking) (PB L 180 van 29.6.2013).

toegang te krijgen tot informatie. Een kind kan misschien niet lezen of heeft niet het geduld om zich op geschreven tekst te concentreren. Geef informatie in hanteerbare hoeveelheden, gebruik eenvoudige woordenschat, animaties en pictogrammen, en houd de tekst zo kort mogelijk.

Verwante publicatie

Zie voor meer informatie over informatieverstrekking: EUAA, [Practical Guide on Information Provision in the Asylum Procedure](#) (Praktische gids over informatieverstrekking in de asielprocedure), december 2024.

Horen van de standpunten van het kind en participatie door het kind

Het kind heeft het recht om zijn standpunten en opvattingen te uiten, hetzij persoonlijk, hetzij via u als voogd. Elk onderhoud met het kind moet altijd plaatsvinden in een veilige, vertrouwelijke, comfortabele en kindvriendelijke omgeving op een geschikte locatie die het vertrouwen van het kind helpt te winnen. Er moet rekening worden gehouden met de standpunten en wensen van het kind, afhankelijk van leeftijd en rijpheid.

Uw rol als voogd is ook om de standpunten van het kind te verdedigen en te garanderen dat de autoriteiten deze standpunten in overweging nemen. Het recht van het kind om te worden gehoord, mag niet worden beperkt tot de context van het persoonlijke onderhoud. De autoriteiten moeten ook buiten de context van de meer formele onderhouden aandacht besteden aan de standpunten, behoeften en meningen van het kind.

Waarborgen van de veiligheid van het kind

Gedurende de gehele asielprocedure moeten kinderen worden beschermd tegen alle vormen van geweld, misbruik, verwaarlozing en uitbuiting. Asiel- en opvangambtenaren moeten rekening houden met en alert zijn op mogelijke indicatoren van kwetsbaarheid en risico's om de veiligheid van het kind te garanderen. Als voogd moet u informatie verzamelen over het welzijn van het kind en over eventuele beschermings- of veiligheidskwesties. In de praktijk betekent het verzamelen van dergelijke informatie dat u beschikbaar moet zijn en regelmatig contact moet hebben met het kind, en dat u moet communiceren met autoriteiten en andere betrokken professionals, zoals maatschappelijk werkers, opvangmedewerkers, leerkrachten, artsen, en dat u het nodige gewicht moet toekennen aan de ontvangen informatie.

Houd rekening met mogelijke risico's voor het kind, zoals de mogelijkheid dat het kind in contact komt met personen die het al hebben blootgesteld of zouden kunnen blootstellen aan misbruik, schade of mensenhandel. Als u op de hoogte bent van een geloofwaardige dreiging zoals deze, is het noodzakelijk om onmiddellijk de aangewezen functionaris binnen de relevante autoriteiten te informeren. Desondanks is het voor de autoriteiten van cruciaal belang om voorzichtigheid te betrachten bij het evalueren van de situatie om schade aan het kind te voorkomen.

Praktische tip

Mogelijke acties van de voogd met betrekking tot de veiligheid van het kind:

- informeer het kind over bestaande beschermingsmaatregelen die genomen kunnen worden;
- zorg ervoor dat de autoriteiten de risico's voor het kind voortdurend beoordelen; wees proactief in het ondersteunen van het kind in zijn interactie met de relevante autoriteiten en rechtshandhavingsambtenaren;
- informeer onmiddellijk de relevante autoriteiten als u nieuwe informatie hebt met betrekking tot de veiligheid van het kind, vooral als u denkt dat het kind in gevaar zou kunnen zijn;
- zorg er in geval van verdwijning voor dat de relevante autoriteiten onmiddellijk op de hoogte worden gebracht, dat zij informatie over het vermiste kind invoeren in het Schengeninformatiesysteem en dat inspanningen worden verricht om het kind te vinden;
- herinner alle betrokken autoriteiten er regelmatig aan geen informatie te delen over de status van het kind als verzoeker om internationale bescherming.

Eerbiediging van de eenheid van het gezin en opsporing van familieleden

Volgens het EU-*asielacquis* is een van de belangrijkste verantwoordelijkheden van de lidstaten om de gezinsleden van het kind op te sporen en het kind te herenigen met zijn gezinsleden wanneer dit in zijn belang wordt geacht ⁽¹³⁾. De autoriteiten moeten zo spoedig mogelijk beginnen met het opsporen van familieleden ⁽¹⁴⁾. Hierbij moet worden opgemerkt dat het vinden van het gezin niet automatisch leidt tot gezinshereniging.

Het opsporen van familieleden heeft drie hoofddoelstellingen:

1. informatie vinden over wie de gezinsleden of voormalige verzorgers van het kind zijn en waar zij zich bevinden;
2. het kind helpen bij het herstellen van de familiebanden, mits dit in het belang van het kind is;
3. gezinshereniging van het kind met gezinsleden in het gastland, in een ander EU+-land, in een derde land of in het land van herkomst vergemakkelijken, mits dit in het belang van het kind is ⁽¹⁵⁾.

⁽¹³⁾ Artikel 24 ROV.

⁽¹⁴⁾ Artikel 24, lid 3, ROV.

⁽¹⁵⁾ Overeenkomstig artikel 22 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, [Verdrag inzake de rechten van het kind](#), 20 november 1989, Verenigde Naties, Verzameling van verdragen, vol. 1577, blz. 3, "het recht om de ouders of andere gezinsleden van een vluchtelingenkind op te sporen teneinde de informatie te verkrijgen die nodig is voor de hereniging met zijn of haar gezin" en artikel 10, lid 3, punt a), van [Richtlijn 2003/86/EG van de Raad](#) van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PB L 251 van 3.10.2003), waarin is bepaald dat de lidstaten de toegang en het verblijf van bloedverwanten in de eerste graad in rechtstreekse opgaande lijn moeten toestaan zonder voorwaarden te stellen, en van hun wettelijke voogd of enig ander gezinslid, wanneer de minderjarige vluchteling geen bloedverwanten in opgaande lijn heeft of indien het onmogelijk is deze te vinden.

In het geval van kinderen die met andere verwanten dan hun ouders of wettelijke voogden reizen (“gescheiden kinderen”), moeten ook de familierelaties met de begeleidende volwassenen worden geverifieerd en beoordeeld. Familieleden moeten ook worden opgespoord voor gescheiden kinderen om de verblijfplaats van de ouders/juridische voogden te begrijpen.

Als voogd moet u de autoriteiten en het kind hierbij ondersteunen. Dit houdt in het informeren van het kind over het doel van het opsporen van familieleden, en het vragen naar en luisteren naar de standpunten van het kind. U moet de uitwisseling van informatie met de autoriteiten vergemakkelijken om contact te leggen met de familie. U kunt het kind ook ondersteunen bij het leggen van contact met de familie en indien nodig begeleiden bij moeilijke beslissingen of gesprekken met betrekking tot de familie.

Praktische tip

Als voogd speelt u een belangrijke rol bij het opsporen van familieleden. Houd rekening met het volgende:

- het is mogelijk dat niet-begeleide kinderen niet naar hun land van herkomst willen terugkeren en dat zij de start van een procedure voor het opsporen van familieleden interpreteren als een stap in de richting van hun terugkeer naar hun land van herkomst; soms staan zij onder druk van familieleden om te blijven;
- kinderen kunnen echte, gegronde angsten hebben met betrekking tot het opsporen van familieleden en van mening zijn dat het opsporen van familieleden hen of hun familie in gevaar kan brengen;
- voogden moeten het kind ondersteunen om ervoor te zorgen dat het opsporen van familieleden, en uiteindelijk gezinshereniging, plaatsvindt in het belang van het kind, rekening houdend met de standpunten van het kind; ook moeten zij de informatie-uitwisseling met de autoriteiten vergemakkelijken.

Verwante publicatie

EASO, [*EASO practical guide on family tracing*](#) (Praktische gids van het EASO over het opsporen van familieleden), maart 2016.

2. Toegang tot de asielprocedure

Het verzoeken om internationale bescherming is een grondrecht van elk kind. Het kind moet worden bijgestaan bij het nemen van een weldoordachte beslissing over het verzoeken om internationale bescherming ⁽¹⁶⁾. In deze context moet vooraf informatie worden verstrekt die aangepast is aan leeftijd, gender en cultuur. De standpunten van het kind over het verzoeken om internationale bescherming moeten in aanmerking worden genomen naar gelang van leeftijd en rijpheid van het kind.

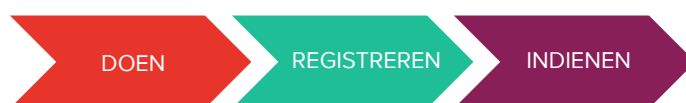
In uw rol als voogd moet u de kinderen vanaf de eerste fase ondersteunen in de asielprocedure. Er moet zo spoedig mogelijk een voogd worden aangesteld om ervoor te zorgen dat van meet af aan rekening wordt gehouden met het belang van het kind.

Het is echter mogelijk dat u pas in de loop van dit proces betrokken raakt. Dit is met name het geval wanneer het kind blijkt heeft gegeven van zijn wil om te verzoeken om internationale bescherming op het moment van grensoverschrijding of bij ontschepping, en dus voordat de bevoegde autoriteiten u als voogd hebben kunnen aanwijzen.

Het kind moet toegang krijgen tot rechtsbijstand en juridisch advies. Dit kan het kind en u als voogd helpen om alle procedurele stappen van de asielprocedure, die vrij complex kan zijn, te begrijpen. Het is een goede praktijk om ervoor te zorgen dat het kind in alle fasen van de asielprocedure gratis toegang heeft tot rechtsbijstand. Ook de juridisch adviseur van het kind moet in de gelegenheid worden gesteld om elk onderhoud met het kind bij te wonen.

De fase van “toegang tot de procedure” bestaat uit drie stappen, zoals weergegeven in figuur 2. Dit zijn het doen, registreren en indienen van een verzoek ⁽¹⁷⁾. Deze drie fasen brengen bepaalde rechten en plichten voor de verzoeker met zich mee.

Figuur 2. Fasen van de toegang tot de asielprocedure

⁽¹⁶⁾ EASO, [Praktische gids van het EASO over het belang van het kind in asielprocedures](#), 2019.

⁽¹⁷⁾ Artikel 6 RAP verwijst naar de volgende fasen van toegang tot asielprocedures: het doen, registreren en indienen van een verzoek om internationale bescherming.

Praktische tip

Afhankelijk van de wetgeving en praktijk van elke lidstaat kan de terminologie ten aanzien van deze stappen van de toegang tot de procedure verschillen. Het kan nuttig zijn de vertaling van de drie stappen in uw taal van artikel 6 van de RAP ⁽¹⁸⁾ te raadplegen. De registratie en de indiening van een verzoek kunnen gelijktijdig plaatsvinden. In andere gevallen kunnen alle drie de stappen op dezelfde dag in dezelfde administratieve context worden voltooid. Wanneer deze stappen afzonderlijk worden uitgevoerd, worden fundamentele achtergrondgegevens normaliter in de registratiefase verzameld, om ten minste de praktische organisatie van de eerste opvang te faciliteren. Tijdens de indiening worden dan aanvullende gedetailleerde gegevens verzameld.

2.1. Een verzoek om internationale bescherming doen

Het doen van een verzoek om internationale bescherming is de handeling waarbij, in welke vorm en ten aanzien van welke nationale autoriteit dan ook, de wens wordt geuit om internationale bescherming te verkrijgen.

Het doen van een verzoek is de eerste stap om toegang te krijgen tot de asielprocedure.

Vanaf het moment dat iemand uitdrukking geeft aan zijn wens om internationale bescherming te verkrijgen, wordt hij of zij beschouwd als verzoeker om internationale bescherming.

Een verzoek om internationale bescherming kan in elke vorm worden gedaan. De verzoeker hoeft hiervoor geen formulier in te vullen. Een verzoeker kan zelfs een verzoek doen door de vrees voor terugkeer mondeling uit te drukken, zonder uitdrukkelijk de woorden “asiel” of “internationale bescherming” te gebruiken. Veel kinderen die mogelijk internationale bescherming nodig hebben, kunnen niet duidelijk uiten, of zelfs niet begrijpen, dat zij bij aankomst in het land asiel nodig hebben. Veel kinderen kennen hun rechten en verplichtingen mogelijk niet of vragen niet om bescherming omdat ze mogelijk onjuiste informatie hebben gehoord of omdat ze, bijvoorbeeld door smokkelaars, verkeerd zijn geïnformeerd over hun rechten en opties.

Uit het doen van een verzoek vloeien verschillende rechten en plichten voort, waaronder:

- het recht om op het grondgebied van de lidstaat te blijven ⁽¹⁹⁾;
- het recht op informatie, in een taal die de verzoeker begrijpt, over de wijze waarop een verzoek om internationale bescherming kan worden ingediend en over de rechten en plichten van de verzoeker tijdens de asielprocedure ⁽²⁰⁾;

⁽¹⁸⁾ De vertaling van de RAP in alle EU-talen is beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2013/32/oj>.

⁽¹⁹⁾ Artikel 9 RAP.

⁽²⁰⁾ Artikel 12, lid 1, punt a), RAP.

- het recht om contact op te nemen met de UNHCR en/of een andere organisatie die juridische counseling geeft ⁽²¹⁾;
- de verplichting van de lidstaten om vast te stellen/te beoordelen of de verzoeker bijzondere procedurele waarborgen ⁽²²⁾ of bijzondere opvangbehoeften ⁽²³⁾ nodig heeft;
- de verplichting van de lidstaten om te voorzien in fundamentele materiële opvangvoorzieningen zoals vastgesteld in de ROV ⁽²⁴⁾;
- de verplichting van de verzoeker om samen te werken met de autoriteiten ⁽²⁵⁾.

Uw rol als voogd

U moet een bepaald niveau van vertrouwen kunnen opbouwen om te herkennen wanneer het kind de intentie uitspreekt om om bescherming te verzoeken, en om de autoriteiten proactief te informeren dat het kind mogelijk bescherming wil aanvragen. Dit betekent dat u met het kind moet praten, naar zijn standpunten moet luisteren en deze in overweging moet nemen, en ervoor moet zorgen dat het kind de betekenis en inhoud van internationale bescherming, de rechten die het met zich meebrengt, en de gevolgen ervan volledig begrijpt.

Als u al als voogd bent aangewezen wanneer het kind aangeeft internationale bescherming aan te willen vragen, is uw belangrijkste taak na te gaan of het inderdaad in het belang van het kind is om internationale bescherming aan te vragen.

In sommige situaties kunnen andere procedurele trajecten en juridische statussen, anders dan een verzoek om internationale bescherming, in het belang van het kind zijn. Daarbij kan worden gedacht aan verwijzing van het kind naar procedures die specifiek voor staatlozen of slachtoffers van mensenhandel zijn opgezet, andere verblijfsvergunningen, vergunning om te blijven op basis van minderjarigheid van het kind, of het gelijktijdig volgen van twee of meer legale migratiemogelijkheden.

U dient alle relevante informatie te verzamelen en het kind te informeren over zijn rechten met betrekking tot de mogelijke beschikbare legale migratiemogelijkheden en de gevolgen van elke beslissing. Het vinden van passende oplossingen dient te geschieden in coördinatie met de relevante kinderbeschermings- en migratieautoriteiten. In uw rol van voogd zou u kunnen bevorderen dat de asielinstanties communiceren met en verbonden zijn met de nationale kinderbeschermingssysteem/verwijzingsmechanismen.

⁽²¹⁾ Artikel 12, lid 1, punt c), RAP.

⁽²²⁾ Artikel 24, lid 1, RAP.

⁽²³⁾ Artikel 22, lid 1, ROV.

⁽²⁴⁾ Artikel 22, lid 1, ROV.

⁽²⁵⁾ Artikel 13 RAP.

Praktische tip

- Houd altijd rekening met het belang van het kind.
- Bouw een goed niveau van vertrouwen op.
- Informeer het kind over zijn rechten en de beschikbare legale migratiemogelijkheden.
- Help het kind bij de beslissing om al dan niet een verzoek om internationale bescherming in te dienen.
- Verzamel relevante informatie ter ondersteuning van het verzoek.
- Coördineer met andere relevante actoren in uw lidstaat en neem beslissingen in samenwerking met kinderbeschermingsautoriteiten.

Verwante publicatie

EASO, [*Praktische gids van het EASO over het belang van het kind in asielprocedures*](#), 2019.

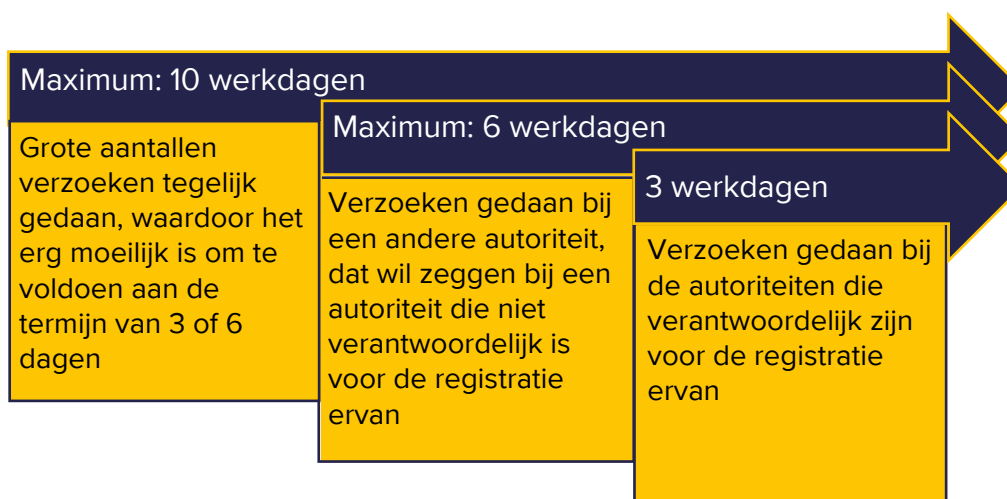
2.2. Een verzoek om internationale bescherming registreren

Registratie betekent het vastleggen van de intentie van de verzoeker om bescherming aan te vragen.

Het doel van de registratie van het asielverzoek is het opzetten van een officieel dossier, zodat de verzoeker daadwerkelijk gebruik kan maken van zijn rechten en aan zijn verplichtingen kan voldoen ⁽²⁶⁾. De registratie moet zo spoedig mogelijk worden voltooid binnen de in artikel 6 van de RAP vastgestelde termijnen, zoals weergegeven in onderstaande figuur 3.

In deze fase verzamelen de autoriteiten de persoonlijke basisgegevens over de verzoeker, zoals zijn voor- en achternaam, geboortedatum en -plaats en, voor zover aanwezig, zijn nationaliteit.

⁽²⁶⁾ Overweging 27 RAP.

Figuur 3. Termijnen voor toegang tot de procedure als bedoeld in artikel 6 RAP

Afhankelijk van de leeftijd van het kind nemen de lidstaten ook vingerafdrukken in overeenstemming met de termijnen die zijn vastgesteld in Verordening (EU) nr. 603/2013 (Eurodac-verordening) ⁽²⁷⁾. De autoriteiten moeten het kind informeren waarom zij vingerafdrukken nemen en hoe de gegevens zullen worden gebruikt. Vingerafdrukken moeten worden genomen met volledig respect voor de menselijke waardigheid.

Verwante publicaties

EASO, [Praktische gids over registratie — Indiening van verzoeken om internationale bescherming](#), december 2021, hoofdstuk VIII, afdeling A “Europese database voor vingerafdrukken van asielzoekers”.

FRA, [Recht op informatie — Leidraad voor autoriteiten bij het nemen van vingerafdrukken voor EURODAC](#), december 2019.

Tijdens de registratiefase verzamelen autoriteiten het paspoort van het kind, indien beschikbaar, en/of andere identificatiedocumenten zoals geboorteakten, school- en vaccinatieregisters. Het kind moet de autoriteiten informeren over de verblijfplaats van zijn ouders en familieleden. Op dit punt is het vooral belangrijk om aan te geven of een gezinslid in het kader van de Dublinprocedure in een ander EU+-land woont.

⁽²⁷⁾ Artikel 9, lid 1, van [Verordening \(EU\) nr. 603/2013](#) van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de instelling van “Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1077/2011 tot oprichting van een Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (herschikking) (PB L 180 van 29.6.2013).

Verwante publicatie

De procedure om vast te stellen welke lidstaten een verzoek moeten behandelen, is beschreven in EUAA-FRA, [*Practical Tool for Guardians – Transnational procedures in the framework of international protection*](#) (Praktisch instrument voor voogden — Transnationale procedures in het kader van internationale bescherming), 2023.

Uw rol als voogd

Als voogd zou u om te beginnen de informatie kunnen beoordelen die al over het kind beschikbaar is. U moet aandacht besteden aan de uitspraken van het kind over zijn persoonlijke verhaal en vragen of het kind nog meer documentatie heeft of kan verzamelen zonder zichzelf in gevaar te brengen. Nuttige documenten zijn bijvoorbeeld schooldossiers, het geboortebewijs, vaccinatiegegevens, openbare artikelen of documenten die verband houden met mogelijke redenen om het land van herkomst te ontvluchten, en documenten of informatie over familieleden. Het is ook belangrijk dat u aandacht besteedt aan kindspecifieke soorten claims (bijv. documentatie met betrekking tot gedwongen/vroege huwelijken, gedwongen rekrutering, genitale verminking/besnijdenis van vrouwen, kinderhandel, gezins- en huiselijk geweld, dwangarbeid, seksueel misbruik).

Afhankelijk van uw nationale praktijken kunnen voor of na de registratie medische controles worden uitgevoerd. Als voogd moet u de arts wijzen op eventuele gezondheidsproblemen van het kind.

Daarnaast moeten de autoriteiten ook eventuele bijzondere behoeften van het kind beoordelen. Het proces van het identificeren van de bijzondere behoeften van kinderen vereist een actieve rol van de autoriteiten en niet-gouvernementele actoren die bij de asielprocedure zijn betrokken. De identificatie van specifieke behoeften kan door de autoriteiten worden uitgevoerd op het moment dat het verzoek wordt gedaan, maar er zijn gevallen waarin de identificatie pas plaatsvindt tijdens de registratie- of indieningsfase, of later. Ook in een latere fase kunnen kwetsbaarheden ontstaan die aanleiding geven tot specifieke behoeften.

Als een kind bijzondere behoeften heeft, moet u ervoor zorgen dat alle procedurele waarborgen aanwezig zijn voor de volgende stap, d.w.z. de indiening. Afhankelijk van de omstandigheden kan het hierbij bijvoorbeeld gaan om de aanwezigheid van een psycholoog, een mannelijke of vrouwelijke tolk, afhankelijk van de voorkeur van het kind, of de mogelijkheid om te worden ondersteund door een raadsman of een juridisch adviseur.

Praktische tip

- Zorg ervoor dat er een tolk beschikbaar is.
- Zorg ervoor dat het kind op de hoogte is van zijn rechten en plichten tijdens het registratieproces.
- Informeer de autoriteiten als de verblijfplaats van de ouders of andere familieleden bekend is.
- Als u weet dat het kind bijzondere behoeften heeft, zorg er dan voor dat deze bekend zijn bij de autoriteiten en door hen worden aangepakt.
- Verzamel de relevante documentatie ter staving van het verzoek van het kind en deel deze met de bevoegde autoriteiten.

2.3. Een verzoek om internationale bescherming indienen

Indiening betekent het voltooien van de procedure voor een verzoek om internationale bescherming.

Met de indiening wordt de fase van toegang tot de procedure voltooid. De onderzoeksfase van het verzoek begint op dit moment.

De indiening is van het grootste belang, aangezien tijdens deze fase informatie wordt verzameld en met de beslissingsautoriteit wordt gedeeld. Dit vormt de basis van het persoonlijke onderhoud.

De lidstaten zijn verplicht ervoor te zorgen dat een persoon die een verzoek om internationale bescherming doet, dit verzoek zo snel mogelijk kan indienen ⁽²⁸⁾. Indien een persoon echter zonder gegronde redenen nalaat zijn verzoek in te dienen, kan de beslissingsautoriteit beslissen de procedure stop te zetten ⁽²⁹⁾. De indiening gebeurt doorgaans in persoon. Een schriftelijke registratie kan alleen in bijzondere gevallen worden gedaan, bijvoorbeeld als het kind fysiek gehandicapt is of zich in een ziekenhuis bevindt. Bekijk uw nationale praktijken voor deze uitzonderlijke gevallen.

De voorbereidingstijd varieert afhankelijk van het individuele dossier in kwestie, de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker (bijv. intersectionele kwetsbaarheden, gezondheidsgerelateerde kwesties enz.) en ook van de beschikbaarheid van informatie over het kind voordat de registratie plaatsvindt.

⁽²⁸⁾ Artikel 6, lid 2, RAP.

⁽²⁹⁾ Artikel 6, lid 2, en artikel 28 RAP.

De lidstaten kunnen aanvullende regels voor de indiening vaststellen. Zo kan in de nationale wetgeving worden bepaald dat de indiening in persoon en/of op een aangewezen plaats moet plaatsvinden ⁽³⁰⁾.

De indiening brengt verdere specifieke rechten en verplichtingen met zich mee, waaronder:

- het begin van de tijdspanne voor de onderzoeksprocedure ⁽³¹⁾;
- het begin van de tijdspanne voor het bepalen van het EU+-land dat verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek (Dublinprocedure).

Asielprocedures voor kinderen moeten met hoge prioriteit worden behandeld. Het is echter belangrijk om de duur van de procedure te individualiseren door ofwel prioriteit te geven aan het verzoek van het kind ofwel door een rust- en herstelperiode te verlengen voordat de datum van het onderhoud wordt vastgesteld, als dit in het belang van het kind is.

Voor de grensprocedures en versnelde procedures gelden andere normen dan voor de reguliere asielprocedure. Versnelde procedures leiden tot kortere procedurele stappen, met name wanneer het verzoek waarschijnlijk kennelijk ongegrond is. Wanneer verzoeken om internationale bescherming worden gedaan aan de grens of in een transitzone, kunnen de lidstaten voorzien in ontvankelijkheids- en/of inhoudelijke onderzoeksprocedures op deze locaties. In dat kader kunnen verzoekers in bewaring worden gehouden of kan hun bewegingsvrijheid worden beperkt. De RAP voorziet echter in een uitzondering ⁽³²⁾ op de toepassing van grensprocedures en versnelde procedures op kinderen. Wanneer de passende steun die voor kinderen nodig is, niet kan worden gewaarborgd in het kader van dergelijke procedures, moeten kinderen van die procedures worden vrijgesteld.

Uw rol als voogd

Deze indieningsfase is bijzonder belangrijk en u als voogd moet hierbij aanwezig zijn. Houd er rekening mee dat registratie/indiening, afhankelijk van de lidstaat, mogelijk niet twee afzonderlijke fasen van de procedure vormen, maar slechts één fase.

Het kind moet ook alle belangrijke informatie schriftelijk ontvangen in zijn eigen taal of in een taal die het kind begrijpt of redelijkerwijs geacht wordt te begrijpen. De persoonsgegevens worden geregistreerd en het kind moet de mogelijkheid hebben om zijn persoonsgegevens te bevestigen en nogmaals na te gaan of deze naar behoren worden geregistreerd. Als de persoonsgegevens van het kind al zijn verzameld in de doen- of registratiefase, moet het kind de mogelijkheid hebben om te controleren of de gegevens correct zijn geregistreerd.

Veel kinderen, vooral als ze pas aangekomen zijn, zullen niet gewend zijn om formeel ondervraagd te worden door de autoriteiten. Dit kan ertoe leiden dat het kind in de war raakt over welke informatie het in deze specifieke omgeving moet vrijgeven, of het kan zich wantrouwig voelen als het eerdere negatieve interacties met professionals heeft gehad.

⁽³⁰⁾ Artikel 6, lid 3, RAP.

⁽³¹⁾ Artikel 31, lid 3, RAP.

⁽³²⁾ Artikel 24, lid 3, RAP.

In uw rol als voogd moet u het kind geruststellen over de rol van de autoriteit, rekening houdend met het feit dat een kind mogelijk moeilijke betrekkingen heeft gehad met zijn ouders of andere volwassenen of dat het mogelijk slachtoffer is geweest van trauma's of discriminatie. U moet er extra op letten om het kind op zijn gemak te stellen en op een kindvriendelijke manier uitleg geven over elke stap van de procedure en de rol van de autoriteiten in deze context.

U moet uitleggen dat alles wat wordt besproken, vertrouwelijk is en dat de informatie die wordt gegeven aan de autoriteiten die betrokken zijn bij de onderzoeksprocedure van het verzoek om internationale bescherming, niet kan worden gedeeld met of doorgegeven aan de autoriteiten van het land van herkomst van het kind. Het is belangrijk dat het kind dit weet om zich op zijn gemak te voelen bij het delen van zijn verhaal. Als voogd moet u tegenover het kind ook benadrukken hoe belangrijk het is om de waarheid te vertellen en de autoriteiten zoveel mogelijk informatie te geven.

Als het kind moeite heeft met uitleggen, als het kind iets zich niet herinnert, als u ziet dat het kind zich moe voelt of in spanning zit bij het herinneren en uitleggen, is het altijd gepast om het meer tijd te geven en om rustmomenten te vragen. Tijdens de indiening zal het kind niet worden gevraagd om alle redenen uit te leggen en/of op te schrijven waarom het zijn land heeft verlaten/is ontvlucht, maar alleen de belangrijkste redenen.

Praktische tip

U moet het kind informeren over wat het in deze fase kan verwachten. Bijvoorbeeld met betrekking tot:

- het doel van de indiening;
- de rechten van het kind in deze fase van de procedure;
- de inhoud en de stappen tijdens de indiening van het verzoek;
- de verplichting van de verzoeker om de waarheid te zeggen, en de mogelijke gevolgen van valse verklaringen;
- de rol van de tolk;
- de rol van de begeleidende personen, indien van toepassing;
- de geheimhoudingsplicht van de autoriteit;
- de mogelijkheid om rustmomenten aan te vragen;
- het doel van de geluidsopname (indien van toepassing).

Voordat de autoriteiten de indieningsfase afsluiten, moeten zij ervoor zorgen dat zij alle informatie correct hebben geregistreerd. Om verschillende redenen kunnen tijdens de registratie misverstanden of verwarring ontstaan. Stel het kind gerust dat het normaal is om onzeker te zijn en/of te twijfelen over wat er tijdens de bijeenkomst is gezegd. Leg uit dat het vragen kan stellen en antwoorden kan herformuleren als er iets niet duidelijk was.

De autoriteiten kunnen verschillende praktijken hanteren met betrekking tot de officiële handtekeningen van het indieningsrapport. De handtekening kan van hetzij de voogd, hetzij

het kind, hetzij beide worden verlangd. Het is een goede praktijk voor de autoriteiten om de handtekening van zowel het kind als de voogd te verzamelen. Wanneer u dit verslag hebt goedgekeurd en ondertekend, ontvangt u een kopie daarvan, samen met kopieën van eventuele aanvullende documentatie.

2.4. Wat gebeurt er als de leeftijd van het kind wordt betwist?

Leeftijd is een essentieel onderdeel van de identiteit van het kind en bepaalt ook de band tussen de staat en de persoon. Als zodanig kunnen veranderingen in de leeftijd specifieke rechten en verplichtingen met zich meebrengen.

Als een niet-begeleid kind geen enkel document kan verstrekken, kunnen de autoriteiten besluiten een leeftijdsbeoordeling uit te voeren. De leeftijdsbeoordeling is het proces dat de autoriteiten uitvoeren om de werkelijke leeftijd of de leeftijdscategorie van een persoon te schatten teneinde vast te stellen of die persoon minderjarig dan wel meerderjarig is.

Chronologische leeftijd speelt niet in alle culturen een belangrijke rol bij het verwerven van de status van volwassene. In sommige culturen worden kinderen als volwassene behandeld zodra ze bepaalde fysieke veranderingen ondergaan of als ze trouwen. Om deze redenen is het mogelijk dat sommige kinderen hun chronologische leeftijd niet weten en het moeilijk vinden om het belang ervan in Europese culturen te begrijpen. Dit culturele verschil kan leiden tot enigszins vage verklaringen over hun geboortedatum of leeftijd.

Het kan ook voorkomen dat kinderen zich voordoen als volwassene om hun reis voort te zetten of om huisvesting onder toezicht te vermijden. In andere situaties kan een volwassen verzoeker beweren een kind te zijn om te profiteren van het systeem voor kinderen.

Leeftijdsbeoordelingsmethoden moeten multidisciplinair zijn en de medische methoden moeten als laatste redmiddel worden gebruikt.

In de RAP zijn een aantal waarborgen vastgelegd, evenals de methoden om ervoor te zorgen dat de leeftijdsbeoordeling niet invasief is. De methoden moeten volgens een getrapte benadering worden toegepast, te beginnen met het documentenonderzoek, het psychosociale onderhoud en pas daarna met medische onderzoeken.

Sommige medische methoden voor leeftijdsbeoordeling zijn daadwerkelijk invasief, kunnen traumatisch zijn voor het kind en moeten zorgvuldig worden geëvalueerd. Een schatting alleen op basis van het fysieke uiterlijk kan niet worden beschouwd als een methode voor leeftijdsbeoordeling, omdat etnische kenmerken en individuele levensgebeurtenissen iemands uiterlijk kunnen beïnvloeden.

Zolang de onderzoeksprocedure loopt en de leeftijd nog niet is geschat, moet het voordeel van de twijfel worden gegund en moet de verzoeker als een kind worden behandeld.

Uw rol als voogd

Het wordt aanbevolen dat de autoriteiten, samen met de voogd, voordat zij leeftijdsbeoordelingsprocedures opstarten, het belang van het kind beoordelen om inzicht te krijgen in de situatie van het kind en eventuele negatieve gevolgen van de leeftijdsbeoordeling of de te gebruiken methoden.

De autoriteiten moeten het kind informatie geven over de reikwijdte en de methoden die worden gebruikt voor de leeftijdsbeoordeling om ervoor te zorgen dat het kind het proces volledig kan begrijpen en eraan kan deelnemen. U moet het proces van informatieverstrekking ondersteunen.

Het kind en/of u als voogd moet zijn en/of uw geïnformeerde toestemming geven voor de uitvoering van het medische onderzoek. Er mag geen sprake zijn van automatische veronderstellingen of gevolgen in geval van weigering van toestemming.

Uw rol als voogd bestaat erin het kind te ondersteunen bij het begrijpen van de leeftijdsbeoordelingsprocedure en te begrijpen of het kind nuttige documentatie aan de autoriteit kan verstrekken om te helpen de leeftijd te bepalen. U moet het kind informeren over de redenen voor de leeftijdsbeoordeling, het kind helpen bij het verzamelen van verdere documentatie, het kind voorbereiden op het psychosociale onderzoek of het medische onderzoek, toestemming geven of weigeren voor het medische onderzoek, het kind tijdens het proces begeleiden, enz.

Niet alle lidstaten wijzen een voogd toe voordat de leeftijd is vastgesteld. Het kan gebeuren dat u pas als voogd wordt aangesteld nadat het onderzoek is uitgevoerd. Als dit het geval is, bespreek dan met het kind hoe het onderzoek is verlopen. Sommige kinderen vinden het onderzoek misschien nogal opdringerig of vinden het niet leuk dat de autoriteiten hun opgegeven leeftijd niet geloven. Het kind heeft misschien wat steun of informatie nodig om eventuele openstaande kwesties op te lossen.

Verwante publicatie

EUAA, [All You Need to Know about Age Assessment](#) (Alles dat u moet weten over leeftijdsbeoordeling), januari 2022.

Animaties van het EASO:

- [Age assessment for children](#) (Leeftijdsbeoordeling voor kinderen), 2020.
- [Age assessment for practitioners](#) (Leeftijdsbeoordeling voor functionarissen), 2019.

EASO, [Praktische gids van het EASO over leeftijdsbeoordeling — Tweede editie](#), september 2018.

FRA, [Age assessment and fingerprinting of children in asylum procedures – Minimum age requirements concerning children's rights in the EU](#) (Leeftijdsbeoordeling en het nemen van vingerafdrukken van kinderen in asielprocedures — Vereiste minimumleeftijd met betrekking tot de rechten van kinderen in de EU), april 2018.

3. Recht op waardig leven tijdens de asielprocedure

3.1. Opvangvoorzieningen

Met de ROV wordt beoogd asielzoekers, ook kinderen, een menswaardige levensstandaard en in alle EU-lidstaten vergelijkbare levensomstandigheden te garanderen.

De lidstaten moeten niet-begeleide kinderen binnen een redelijke termijn van ten hoogste 15 dagen nadat zij hun verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, informeren over de vastgestelde voordelen en verplichtingen waaraan kinderen moeten voldoen in verband met hun opvangvoorzieningen ⁽³³⁾.

De ROV legt ook bijzondere categorieën van kwetsbare verzoekers om internationale bescherming vast ⁽³⁴⁾, waaronder niet-begeleide kinderen ⁽³⁵⁾, en verplicht staten om rekening te houden met de specifieke situatie van kwetsbare personen.

Verwante publicaties

EASO, [*Handleiding voor opvangvoorzieningen voor niet-begeleide minderjarigen: operationele normen en indicatoren*](#), december 2018.

FRA-Europese Commissie, [*Voogdij over kinderen die van ouderlijke zorg verstoken zijn — Handboek voor de versterking van voogdijstelsels om te voorzien in de specifieke behoeften van minderjarige slachtoffers van mensenhandel*](#), 2014.

Waardige opvangvoorzieningen houdt in passende huisvesting, toegang tot gezondheidszorg, onderwijs, voedsel, kleding en andere basisvoorzieningen.

Toegang tot huisvesting

De EU-lidstaten en geassocieerde Schengenlanden huisvesten niet-begeleide kinderen gewoonlijk in afzonderlijke opvangfaciliteiten; aangewezen gebieden voor niet-begeleide kinderen binnen reguliere opvangfaciliteiten; reguliere zorgfaciliteiten; of pleeggezinnen. Indien niet-begeleide kinderen in instellingen worden ondergebracht, moeten dergelijke faciliteiten worden afgestemd op de bijzondere behoeften van de kinderen, en moeten zij over personeel beschikken dat gekwalificeerd is om rekening te houden met de behoeften van niet-begeleide kinderen.

Pleegzorg is een geschikte en kostenefficiënte omgeving om niet-begeleide kinderen te huisvesten, en verdient vaak de voorkeur.

⁽³³⁾ Artikel 5 ROV.

⁽³⁴⁾ Artikel 21 ROV.

⁽³⁵⁾ Artikel 1, punt e), ROV.

Bij de toewijzing van kinderen aan opvangfaciliteiten moet in de eerste plaats rekening worden gehouden met het belang van het kind, evenals het beginsel van eenheid van het gezin, en moet rekening worden gehouden met de eventuele bijzondere opvangbehoeften van niet-begeleide kinderen. De lidstaten mogen echter een systeem opzetten voor een evenwichtige verdeling van verzoekers om internationale bescherming over hun grondgebieden.

Het is belangrijk om de autoriteiten altijd op de hoogte te houden van de verblijfplaats van het kind en om de asielautoriteiten te informeren als en wanneer het kind van adres verandert. Zo moet worden gewaarborgd dat geen van de mededelingen over de procedure verloren gaat.

Toegang tot gezondheidszorg

Kinderen die in uw land aankomen, kunnen te maken hebben met fysieke of emotionele problemen als gevolg van de opeenstapeling van trauma's en een situatie van aanhoudende nood. Daarom hebben zij speciale zorg nodig. Kinderen die asiel aanvragen, hebben recht op toegang tot gezondheidszorg, met inbegrip van preventieve zorg, geestelijke gezondheidszorg en psychosociale ondersteuning, alsmede tot seksuele en reproductieve gezondheidszorg.

Toegang tot onderwijs

Onderwijs moet worden gewaarborgd voor kinderen die asiel aanvragen, in dezelfde omstandigheden als kinderen uit eigen land. De lidstaten moeten overwegen om toegang te garanderen voor alle kinderen na de leerplichtige leeftijd en buiten de bepalingen van het verplicht onderwijs. Als voogd moet u het kind ondersteunen bij het vinden van de juiste school, beroepsopleiding of onderwijstraject. Indien nodig moet u wellicht met schoolautoriteiten en docenten communiceren.

Voedsel, kleding en andere non-foodproducten, en vergoedingen

Toelichting bij de terminologie

De term “voedsel” omvat zowel voedsel als niet-alcoholische dranken. De term “kleding” verwijst naar zowel kleding als schoenen. De term “non-foodproducten” verwijst naar essentiële huishoudproducten die geen voedsel zijn, onder meer producten voor persoonlijke hygiëne, schoonmaakproducten en wasmiddelen, beddengoed en handdoeken. Onder “non-foodproducten” vallen ook schoolbenodigdheden.

Voedsel, kleding en andere non-foodproducten, en dagvergoedingen vormen een essentieel onderdeel van de materiële opvangvoorzieningen.

Kinderen kunnen voedsel, kleding en andere non-foodproducten in natura of in de vorm van een financiële vergoeding of tegoedbonnen ontvangen. Dit betekent dat wanneer EU-lidstaten en geassocieerde Schengenlanden ervoor kiezen om niet-begeleide kinderen een vergoeding te geven om deze kosten te dekken, deze vergoeding de kosten van deze artikelen volledig moet dekken. De verstrekking van non-foodproducten en de verstrekte hoeveelheid moeten altijd plaatsvinden met inachtneming van de persoonlijke situatie van het individuele kind. Een kind kan bijvoorbeeld al voldoende kleding of andere non-foodproducten bezitten, waardoor het niet nodig is dat het extra artikelen ontvangt.

Als voogd moet u mogelijk het kind ondersteunen bij het beheer van de vergoedingen, afhankelijk van de leeftijd en rijpheid van het kind.

Uw rol als voogd

Als voogd moet u nagaan of de opvangnormen worden nageleefd door uw lidstaat en, als dat niet het geval is, uw bezorgdheid kenbaar maken aan de relevante autoriteiten.

Om het kind niet te overstelpen met te veel informatie bij de eerste opvang, moet u regelmatig op verschillende momenten informatie geven, rekening houdend met de behoeften en de rijpheid van het kind. Niet-begeleide kinderen moeten informatie ontvangen over opvang (bijv. huisregels, wie doet wat, kernpersoneel, klachtenmechanismen), evenals over de beschikbare steunmaatregelen. Deze maatregelen omvatten psychosociale begeleiding en verschillende soorten bijstand, zoals ondersteuning van niet-begeleide kinderen bij de toegang tot school, medische zorg, culturele bemiddeling, conflictoplossing en begeleiding voor de volgende stappen.

U moet er ook rekening mee houden dat er in het kader van de opvang veiligheidsrisico's voor kinderen kunnen zijn. Dit betekent dat u ervoor moet zorgen dat niet-begeleide kinderen op een veilige plek verblijven. Een plek die fysieke veiligheid biedt, komt niet automatisch in aanmerking als een veilige plek; de plek dient ook voldoende sociale en emotionele veiligheid te bieden, die toereikende ontwikkeling van het kind mogelijk maakt.

De mededeling van de Europees Commissie inzake bescherming van migrerende kinderen ⁽³⁶⁾ roept op tot het opzetten van intern beleid inzake kinderbescherming in alle organisaties en instanties die interactie onderhouden met kinderen, waaronder opvangfaciliteiten. Een intern veiligheids- of kinderbeschermingsbeleid bestaat uit een aantal interne regels die duidelijk maken welke acties een organisatie of groep onderneemt voor de veiligheid van kinderen.

Bij aankomst dient een initiële beoordeling te worden gemaakt om de best mogelijke huisvesting voor een niet-begeleid kind te bepalen. Uitgebreide beoordelingen moeten doorlopend en multidisciplinair zijn. U als voogd moet ook worden betrokken en naar behoren

⁽³⁶⁾ Europese Commissie, [Mededeling van de Commissie](#) aan het Europees Parlement, De bescherming van migrerende kinderen, 12 april 2017, COM(2017) 211 final.

door de autoriteiten worden geïnformeerd. Er moet zo min mogelijk van huisvesting worden veranderd, en alleen als dat in het belang van het kind is ⁽³⁷⁾.

Als niet-begeleide kinderen in instellingen worden ondergebracht, moeten deze faciliteiten worden afgestemd op de bijzondere behoeften van de kinderen en moeten zij over personeel beschikken dat gekwalificeerd is om rekening te houden met de behoeften van kinderen. Opvangruimten voor kinderen moeten leeftijds-, gender- en diversiteitsgevoelig zijn, met passende recreatie- en leermogelijkheden. Als voogd moet u op de hoogte zijn van de gezondheidstoestand en moet u, indien nodig, samen met een zorgverlener de gezondheidstoestand van het kind volgen. U moet regelmatig contact onderhouden met het opvangpersoneel om te begrijpen of er specifieke behoeften voor het kind ontstaan en samenwerken om deze aan te pakken.

Verwante publicaties en instrumenten

Raadpleeg het [instrument voor de beoordeling van opvangvoorzieningen](#) van het EUAA om de passende levensstandaard voor niet-begeleide kinderen te beoordelen, en de bijbehorende [Handleiding voor opvangvoorzieningen voor niet-begeleide minderjarigen: operationele normen en indicatoren](#), december 2018.

Het [Let's Speak Asylum-portaal](#) van het EUAA — het referentieportaal voor informatieverstrekkers en professionals die communicatie- en voorlichtingsactiviteiten op het gebied van asiel en opvang opzetten.

Zie voor faciliteiten aan of nabij de grenzen ook FRA, [Initial-reception facilities at external borders: fundamental rights issues to consider](#) (Eersteopvangfaciliteiten aan buitengrenzen: te overwegen grondrechtenkwesies), maart 2021.

3.2. Immigratiebewaring

Kinderen, ook niet-begeleide en gescheiden kinderen, mogen in beginsel niet in bewaring worden gehouden voor immigratiegerelateerde doeleinden, ongeacht de wettelijke status/migratiestatus die zijzelf of hun ouders hebben. De initiatieven van de Verenigde Naties en de Raad van Europa zijn gericht op het beëindigen van de immigratiebewaring van kinderen ⁽³⁸⁾.

De bewaring van kinderen is in de EU-wetgeving vastgelegd als maatregel “die pas in laatste instantie wordt genomen”, die alleen in uitzonderlijke gevallen kan worden toegepast als “andere, minder dwingende maatregelen niet effectief kunnen worden toegepast” ⁽³⁹⁾. Met betrekking tot niet-begeleide kinderen stelt de ROV dat zij “alleen in uitzonderlijke omstandigheden in bewaring [worden] gehouden. Alles wordt in het werk gesteld om de bewaring van niet-begeleide minderjarigen zo spoedig mogelijk op te heffen” ⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁷⁾ Artikel 24, lid 3, ROV.

⁽³⁸⁾ FRA, [European legal and policy framework on immigration detention of children](#) (Europees rechts- en beleidskader inzake immigratiebewaring van kinderen), juni 2017, hoofdstuk 2. “The right to liberty and security” (Het recht op vrijheid en veiligheid).

⁽³⁹⁾ Artikel 11, lid 2, ROV.

⁽⁴⁰⁾ Artikel 11, lid 3, ROV.

Er zijn sterke aanwijzingen dat bewaring een diepgaande en negatieve invloed heeft op de gezondheid en ontwikkeling van kinderen, hun psychologische en fysieke welzijn kan ondermijnen, en hun cognitieve ontwikkeling in gevaar kan brengen. Kinderen die in bewaring worden gehouden, lopen het risico op depressie en angst, en vertonen vaak klachten die overeenkomen met een posttraumatische stress-stoornis, zoals slapeloosheid, nachtmerries en bedplassen ⁽⁴¹⁾.

In de uitzonderlijke omstandigheden waarin een beslissing om kinderen in bewaring te houden, wordt overwogen, moeten altijd alternatieven voor bewaring worden onderzocht, waarbij voorrang wordt gegeven aan alternatieve opvangmogelijkheden binnen een gezin of andere geschikte alternatieve opvangregelingen, zoals bepaald door de bevoegde autoriteiten. In de ROV worden de meest voorkomende, niet tot vrijheidsbeneming strekkende alternatieven voor bewaring opgesomd, zoals regelmatige melding aan de autoriteiten, het stellen van een borgsom, of de verplichting om op een bepaalde plaats te blijven, die in het nationale recht moet worden vastgesteld ⁽⁴²⁾. De lijst is niet uitputtend en er kunnen andere alternatieven en meer toegesneden maatregelen worden toegepast, rekening houdend met de specifieke situatie van kinderen ⁽⁴³⁾.

Als in uitzonderlijke gevallen een kind van zijn vrijheid wordt beroofd, moeten de volgende garanties worden gerespecteerd ⁽⁴⁴⁾:

- de bewaring moet zo kort mogelijk duren ⁽⁴⁵⁾;
- een maatregel van bewaring moet schriftelijk worden opgelegd en moet de feitelijke en juridische gronden vermelden waarop het is gebaseerd ⁽⁴⁶⁾;
- alles moet in het werk worden gesteld om de in bewaring gehouden kinderen (ook niet-begeleide kinderen) vrij te laten en hen in een geschikte accommodatie onder te brengen ⁽⁴⁷⁾;
- in bewaring gehouden kinderen moeten kunnen deelnemen aan vrijetijdsactiviteiten, met inbegrip van spel- en recreatieve activiteiten die passen bij hun leeftijd ⁽⁴⁸⁾;
- in bewaring gehouden kinderen mogen nooit in gevangenissen worden opgesloten en moeten afgescheiden van volwassenen worden gehuisvest ⁽⁴⁹⁾;
- de levensstandaard moet passen bij de fysieke, geestelijke, spirituele, morele en sociale ontwikkeling van het kind ⁽⁵⁰⁾;
- de in bewaring gehouden kinderen moeten toegang hebben tot doeltreffende voorzieningen in rechte en kosteloze juridische vertegenwoordiging ⁽⁵¹⁾.

⁽⁴¹⁾ Zie voor meer informatie over de negatieve effecten van bewaring op kinderen: Inter-Agency Working Group to End Child Immigration Detention, [Ending Child Immigration Detention](#) (Beëindiging van immigratiebewaring van kinderen), 2016 en Alice Farmer, “[The impact of immigration detention on children](#)” (De impact van immigratiebewaring op kinderen) in *Forced Migration Review*, 44, Refugee Studies Centre, Oxford Department of International Development, Universiteit van Oxford, september 2013.

⁽⁴²⁾ Artikel 8, lid 4, ROV.

⁽⁴³⁾ Zie voor voorbeelden en beste praktijken van alternatieven voor bewaring de Alternatives to Detention Database van de International Detention Coalition, beschikbaar op: <https://database.idcoalition.org/>.

⁽⁴⁴⁾ Artikelen 9 en 10 ROV.

⁽⁴⁵⁾ Artikel 11, lid 2, ROV.

⁽⁴⁶⁾ Artikel 9, lid 2, ROV.

⁽⁴⁷⁾ Artikel 11, lid 2, ROV.

⁽⁴⁸⁾ Artikel 11, lid 2, ROV.

⁽⁴⁹⁾ Artikel 10, lid 3, ROV.

⁽⁵⁰⁾ Artikel 23, lid 1, ROV.

⁽⁵¹⁾ Artikel 5, lid 4, van de Europese Unie, [Handvest van de grondrechten van de Europese Unie](#), 26 oktober 2012, 2012/C 326/02.

Daarnaast zijn specifieke bepalingen gewijd aan niet-begeleide kinderen:

- alles wordt in het werk gesteld om de bewaring van niet-begeleide kinderen zo spoedig mogelijk op te heffen ⁽⁵²⁾;
- kinderen moeten zoveel mogelijk worden gehuisvest in instellingen met personeel en voorzieningen die geschikt zijn voor de behoeften van hun leeftijdsgroep ⁽⁵³⁾;
- ten slotte mag bewaring niet verhinderen dat een wettelijke voogd wordt aangesteld om de indiening van een verzoek te waarborgen ⁽⁵⁴⁾.

Uw rol als voogd

In gevallen waar een kind in bewaring wordt gehouden, kan de voogd een proactieve rol spelen bij het ondersteunen van het kind bij de benoeming van een advocaat of een wettelijk vertegenwoordiger. De voogd moet de autoriteiten verzoeken te bevestigen dat er voorafgaand aan de instelling van bewaringsmaatregelen een geïndividualiseerde beoordeling van het belang en alle relevante omstandigheden is uitgevoerd, dat deze maatregel een laatste redmiddel is en dat er geen andere alternatieve, niet-dwingende maatregel beschikbaar is.

U als voogd moet samen met de advocaat of wettelijk vertegenwoordiger alle beslissingen om het niet-begeleide kind in bewaring te houden, de duur van de bewaring en de omstandigheden van de bewaring en het welzijn van het kind zorgvuldig evalueren.

⁽⁵²⁾ Artikel 9, lid 1, en artikel 11, lid 3, ROV.

⁽⁵³⁾ Artikel 11, lid 3, ROV.

⁽⁵⁴⁾ Een relevante juridische verwijzing is te vinden in de overwegingen van de ROV, waarin minimumnormen voor de opvang van verzoekers zijn vastgelegd. In overweging 9 ROV wordt benadrukt hoe belangrijk het is om een wettelijke voogd voor niet-begeleide minderjarigen aan te stellen. Hoewel in deze verwijzing niet uitdrukkelijk wordt ingegaan op de kwestie van bewaring, wordt hierin het belang onderstreept van het aanstellen van een wettelijke voogd om de rechten van het kind te beschermen.

4. De onderzoeksfase

Zodra de registratie van het verzoek om internationale bescherming is afgerond, zullen de autoriteiten het verzoek onderzoeken. Het doel van de onderzoeksfase is te bepalen of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, d.w.z. de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming.

Het onderzoek moet zo snel mogelijk worden afgerond, binnen zes maanden na de indiening van het verzoek of vanaf het moment van de daadwerkelijke overdracht van een verzoeker aan de verantwoordelijke lidstaat binnen de Dublinprocedure. Onder specifieke voorwaarden kan de algemene termijn van 6 maanden worden verlengd tot 15 maanden, 18 maanden en 21 maanden ⁽⁵⁵⁾.

Het onderzoeksproces omvat de volgende stappen:

- ontvankelijkheidsfase (niet verplicht);
- persoonlijk onderhoud;
- besluitvorming;
- kennisgeving.

4.1. Ontvankelijkheidsfase (niet verplicht)

De invoering van een ontvankelijkheidsfase is niet verplicht.

De ontvankelijkheidsfase heeft als doel te bepalen of een verzoek al dan niet zal worden onderzocht op de inhoud, d.w.z. op de redenen waarom de persoon zijn land heeft verlaten en om internationale bescherming heeft verzocht. Ontvankelijkheid is een voorafgaand onderzoek dat wordt uitgevoerd om te beslissen of een verzoek kan worden toegelaten of niet.

Er zijn vijf redenen waarom de autoriteiten kunnen beslissen om een ontvankelijkheidsonderzoek uit te voeren ⁽⁵⁶⁾:

- internationale bescherming is reeds in een andere lidstaat verleend;
- het begrip “eerste land van asiel” ⁽⁵⁷⁾ is van toepassing; een eerste land van asiel is ofwel het land waar de verzoeker de vluchtelingenstatus kreeg toegekend die nog steeds geldig is, ofwel een land waar de verzoeker voldoende bescherming geniet, waaronder bescherming tegen *refoulement*, en op voorwaarde dat de verzoeker opnieuw zal worden toegelaten tot dat land;

⁽⁵⁵⁾ Artikel 31, leden 3, 4 en 5, RAP.

⁽⁵⁶⁾ Artikel 33, lid 2, RAP.

⁽⁵⁷⁾ Artikel 35 RAP.

- het begrip “veilig derde land” ⁽⁵⁸⁾ is van toepassing; een veilig derde land is een land dat veilig is ⁽⁵⁹⁾ en een land waarmee de verzoeker, ondanks het feit dat hij geen staatsburger van dat land is, een betekenisvolle band heeft;
- het verzoek is een volgend verzoek ⁽⁶⁰⁾, zonder nieuwe elementen of bevindingen;
- een persoon die ten laste van de verzoeker komt, dient een verzoek in nadat hij ermee heeft ingestemd dat zijn geval deel uitmaakt van een namens hem ingediend verzoek, en er zijn geen met de situatie van de ten laste komende persoon verband houdende feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.

Het ontvankelijkheidsonderzoek vereist een onderhoud over de ontvankelijkheid ⁽⁶¹⁾, behalve wanneer het wordt beschouwd als een volgend verzoek ⁽⁶²⁾. De verzoeker heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte tegen een ontvankelijkheidsbeslissing ⁽⁶³⁾. Meer informatie vindt u in uw nationale wetgeving.

Uw rol als voogd

Als voogd moet u zich vertrouwd maken met de nationale wetgeving en weten of er ontvankelijkheidsgronden in de wetgeving zijn vastgesteld en of deze mogelijk van toepassing zijn op het kind dat u vertegenwoordigt.

Als er een ontvankelijkheidsprocedure wordt uitgevoerd, moet u de autoriteiten en het kind ondersteunen om het proces te vergemakkelijken. Als voogd moet u ervoor zorgen dat de ontvankelijkheidsprocedure rekening houdt met de bijzondere omstandigheden van het niet-begeleide kind dat u vertegenwoordigt en met eventuele bijzondere behoeften van het kind, zoals een bepaalde datum en tijd voor het onderhoud, tolkdiensten en dergelijke.

Als er een onderhoud over de ontvankelijkheid plaatsvindt, bereidt u het kind voor op het onderhoud en verstrekt u voldoende informatie, zodat het kind het doel van de procedure begrijpt en zich op zijn gemak kan voelen. U dient het kind naar het onderhoud te begeleiden.

Daarnaast moet u contact opnemen met de juridisch adviseur, indien deze al is aangesteld, onder meer voor een eventueel beroep in geval van een afwijzende beslissing over de ontvankelijkheid.

4.2. Het persoonlijke onderhoud

Het recht op een persoonlijk onderhoud

Om een eerlijke procedure te waarborgen, is het van essentieel belang dat de verzoeker in de gelegenheid wordt gesteld om persoonlijk en zonder inmenging uit te leggen ⁽⁶⁴⁾ waarom hij

⁽⁵⁸⁾ Artikel 38 RAP.

⁽⁵⁹⁾ In overeenstemming met de criteria van artikel 38, lid 1, RAP.

⁽⁶⁰⁾ Artikel 33, lid 2, punt d), RAP.

⁽⁶¹⁾ Artikel 34, lid 1, RAP.

⁽⁶²⁾ Artikel 42, lid 2, RAP.

⁽⁶³⁾ Artikel 46, lid 1, punt a), ii), RAP.

⁽⁶⁴⁾ Artikel 12 VRK.

zijn land van herkomst heeft moeten verlaten en waarom hij niet in staat of bereid is terug te keren naar zijn land van herkomst of land waar hij gewoonlijk verbleef.

In de RAP is bepaald dat de verzoeker in de gelegenheid moet worden gesteld om deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek voordat de autoriteiten een beslissing nemen over zijn verzoek ⁽⁶⁵⁾.

Van het onderhoud mag alleen in zeer beperkte omstandigheden worden afgezien, namelijk wanneer ⁽⁶⁶⁾:

- de autoriteit met betrekking tot de vluchtelingenstatus een positieve beslissing kan nemen enkel op basis van het beschikbare bewijs;
- of
- de verzoeker niet persoonlijk gehoord kan worden als gevolg van omstandigheden waarop hij geen invloed heeft.

Het onderhoud moet worden gevoerd door gekwalificeerd en opgeleid personeel, met de hulp van een tolk (indien nodig), en tijdens het gesprek moet rekening worden gehouden met genderkwesties. Dit houdt onder andere in dat de verzoeker kan verzoeken dat de hoornedewerker en de tolk van hetzelfde of een ander geslacht zijn als de verzoeker. Het persoonlijke onderhoud moet worden gevoerd in overeenstemming met het vertrouwelijkheidsbeginsel ⁽⁶⁷⁾.

Een onderhoud met een kind moet op een kindvriendelijke manier worden uitgevoerd, omdat kinderen hun verzoek mogelijk niet op dezelfde manier kunnen verwoorden als volwassenen ⁽⁶⁸⁾. Het is mogelijk dat het kind de beslissing om het land van herkomst te verlaten niet zelf heeft genomen en misschien zelfs niet begrijpt wat de omstandigheden waren waaronder het moest vertrekken. Afhankelijk van hun leeftijd, achtergrond en ervaringen, waaronder trauma's, kunnen kinderen moeite hebben om te vertellen wat ze hebben meegemaakt. Zij kunnen ook een gebrek aan vertrouwen of angst ten opzichte van de autoriteiten voelen door hun ervaringen tijdens de vlucht of in de transitlanden. Hierdoor weten kinderen misschien zelfs niet of zij het slachtoffer zouden kunnen worden van vervolging of ernstige schade als zij naar hun land zouden terugkeren.

Het is mogelijk dat de autoriteiten onder verschillende omstandigheden besluiten het persoonlijke onderhoud op te schorten of uit te stellen. Dergelijke situaties kunnen onder meer de volgende zijn, maar zijn niet beperkt daartoe:

- er is meer tijd nodig vanwege een onzekere situatie in het land van herkomst die naar verwachting tijdelijk zal zijn, of er is meer documentatie nodig om het verzoek te beoordelen;
- het kind is om gezondheidsredenen niet in staat het persoonlijke onderhoud bij te wonen;
- er zijn communicatieproblemen met de tolk.

⁽⁶⁵⁾ Artikel 14, lid 1, RAP.

⁽⁶⁶⁾ Artikel 14, lid 2, RAP.

⁽⁶⁷⁾ Artikel 15, lid 2, RAP.

⁽⁶⁸⁾ Artikel 15, lid 3, punt e), RAP.

Mocht een van deze situaties of een andere gerechtvaardigde omstandigheid zich voordoen, dan wordt, in overeenstemming met de gangbare praktijken van uw nationale autoriteiten, het onderhoud opnieuw gepland en ontvangt u dienovereenkomstig een kennisgeving van de nieuwe datum.

Uw rol als voogd

Vóór het onderhoud

De wet bepaalt dat de uitnodiging voor het onderhoud (of de zitting) gewoonlijk schriftelijk aan het kind en de voogd wordt meegedeeld. Als het kind diep getraumatiseerd lijkt of niet in staat is om zichzelf te uiten, kan het onderhoud schadelijk zijn voor het kind of zijn herstel belemmeren. In deze gevallen mag het onderhoud worden geannuleerd of uitgesteld totdat het kind gereed is voor het onderhoud.

Als voogd kunt u de asielautoriteiten voorstellen de procedure te versnellen of het persoonlijke onderhoud uit te stellen. Zo heeft het kind meer tijd om te rusten en te herstellen, zich op het onderhoud voor te bereiden en zich aan de omgeving aan te passen voordat de procedure wordt voortgezet.

Het is belangrijk dat u het kind begeleidt bij de voorbereiding van het onderhoud en inzicht geeft in wat nuttig kan zijn in verband met de redenen waarom het kind is gevlucht, zijn reis en zijn persoonlijke verhaal. U moet het kind vertellen wat voor informatie de autoriteiten zullen vragen. Daarbij kan het gaan om informatie over de reis van het kind, redenen voor het asielverzoek, wie hem in gevaar brengt in het land van herkomst, informatie over zijn familie alsook over zaken waarover hij moeilijk kan praten, zoals het ervaren of getuige zijn van traumatische situaties, en medische of psychologische problemen.

Wanneer het kind heeft begrepen waar het onderhoud over gaat, is het belangrijk om na te gaan of het kind de mogelijkheid heeft om op veilige wijze ontbrekende informatie of mogelijke documentatie te verzamelen ter ondersteuning van zijn verzoek, zonder zichzelf in gevaar te brengen. U moet beoordelen of het veilig en in het belang van het kind is om contact op te nemen met familieleden in het land van herkomst. Mogelijk kunnen zij documenten per post verzenden of het kind eenvoudigweg ondersteunen bij het verzamelen/bevestigen van informatie over datums met betrekking tot bepaalde gebeurtenissen of feiten die belangrijk kunnen zijn om met de autoriteiten te delen.

Daarnaast dient u aan het kind uit te leggen hoe het onderhoud plaatsvindt, waar en hoe de locatie te bereiken is, hoe de ruimten zijn ingericht, wie tijdens het onderhoud aanwezig zal zijn, hoelang het duurt, wat van het kind wordt verwacht, welke kleding het moet dragen en eventuele andere aspecten. Beantwoord alle vragen die het kind heeft.

Tijdens het onderhoud

Als voogd moet u tijdens het onderhoud rekening houden met de volgende punten:

- het onderhoud is niet openbaar; uiteraard moet u als voogd bij het onderhoud met het kind aanwezig zijn; op de zitting is een tolk aanwezig die de in de indieningsfase aangegeven taal spreekt en die vertaalt wat er wordt gezegd;
- u hebt een belangrijke rol bij het waarborgen dat de hoornedewerker rekening houdt met het belang van het kind; het kind moet zich op zijn gemak voelen; de bevoegde behandelend ambtenaar en de tolk moeten een bijzonder proactieve en empathische houding hebben;
- informatie en vragen moeten op een eenvoudige, duidelijke en heldere manier worden geformuleerd; er moet worden nagegaan of het kind het begrijpt; sommige kinderen zijn namelijk bang voor autoriteitsfiguren, durven geen vragen te stellen of geven niet toe dat ze het niet begrijpen vanwege hun leeftijd, culturele achtergrond of psychologische toestand;
- leg uit en herinner het kind eraan (op een manier die begrijpelijk is voor een kind) dat het onderhoud onder het vertrouwelijkheidsbeginsel valt en leg eventuele beperkingen van de vertrouwelijkheid en uitzonderingen zorgvuldig uit;
- indien het kind trauma's heeft ervaren, is het mogelijk dat het niet bereid of in staat is om gevoelens te uiten of zijn verhaal te vertellen; er moet worden gezocht naar deskundige hoornedewerkers om alternatieve methoden te gebruiken en advies te verstrekken of om het kind naar passende ondersteuning door te verwijzen; u kunt om uitstel van de zitting verzoeken als er gezondheidsbezwaren zijn, die officieel moeten worden vastgesteld, of om andere ernstige redenen;
- er moeten kindvriendelijke gesprekstechnieken worden gebruikt die zijn aangepast aan de leeftijd en rijpheid van het kind;
- geef kinderen het recht om vragen te stellen en vraag vooraf toestemming om informatie te delen met andere actoren, bijvoorbeeld om hun zaak door te verwijzen naar andere diensten;
- indien het kind naast u als voogd naar het onderhoud kan worden begeleid door een vertrouwde volwassene, moet het kind de persoon kiezen en ermee instemmen dat die persoon aanwezig is;
- als het kind dat wenst, moeten de onderhouden met het kind waar mogelijk worden gevoerd door een behandelend ambtenaar en een tolk van hetzelfde of een ander geslacht dan het kind; hiertoe moet het kind van deze mogelijkheid op de hoogte worden gebracht en moet het deze mogelijkheid worden geboden;
- als het onderhoud door specifieke omstandigheden of behoeften van het kind (periode van school- of beroepsopleidingsexamens of een bijzonder stressvolle periode voor het kind) niet kan plaatsvinden of moet worden verschoven/aangepast, moet alles in het werk worden gesteld om het onderhoud aan te passen aan de behoeften van het kind;

- help de hoornedewerkeren en tolken bij het identificeren en gebruiken van de meest geschikte methoden om te communiceren met kinderen met een handicap, waarbij inclusie en toegankelijkheid voorop staan.

Bij het vastleggen van het onderhoud

Elk persoonlijk onderhoud wordt vastgelegd ⁽⁶⁹⁾ om de lidstaat toegang te geven tot de verklaringen van de verzoeker voor verder onderzoek, maar ook als waarborg voor eerlijkheid, doeltreffendheid en objectiviteit.

De vastlegging kan in twee verschillende vormen worden gedaan ⁽⁷⁰⁾:

- een uitvoerig verslag met vermelding van alle inhoudelijke elementen;
of
- een woordelijke schriftelijke weergave.

Daarnaast kunnen lidstaten ook een audio(visuele) opname van het persoonlijk onderhoud maken. Het verslag van het persoonlijke onderhoud moet alle details en verklaringen van de verzoeker bevatten en moet objectief, neutraal en onpartijdig zijn.

Zowel u als het kind moeten worden geïnformeerd over de inhoud van het verslag of de schriftelijke weergave (indien nodig met behulp van een tolk) en de gelegenheid krijgen om opmerkingen te maken (bijv. bij de afsluiting van het persoonlijke onderhoud), voordat u wordt gevraagd het verslag te bevestigen ⁽⁷¹⁾.

Afhankelijk van de nationale context kan het de voogd worden toegestaan om bij de afsluiting van het persoonlijke onderhoud opmerkingen te maken. Raadpleeg uw nationale wetgeving om na te gaan of dit het geval is in uw nationale context, en maak gebruik van deze gelegenheid indien nodig.

Na het onderhoud

Als voogd moet u na het onderhoud met het kind bespreken wat het van het onderhoud vond, of het zich in staat voelde om alle relevante informatie te delen, en of er bijkomende aspecten zijn waarvan het kind vond dat het die niet kon delen. Als voogd kunt u het kind om toestemming vragen om de autoriteiten op de hoogte te houden van eventuele nieuwe informatie die u ontvangt.

Informeer het kind over de voorziene wachttijd voordat een beslissing wordt afgegeven. U dient ook de mogelijke uitkomsten van de beslissing toe te lichten. Dit zal het kind helpen om zijn verwachtingen te beheersen en voorbereid te zijn wanneer de beslissing wordt meegedeeld. Het kind moet zich ervan bewust zijn dat in geval van een afwijzing een beroep moet worden ingesteld binnen de in de RAP vastgestelde termijn.

⁽⁶⁹⁾ Artikel 17 RAP.

⁽⁷⁰⁾ Artikel 17, lid 2, RAP.

⁽⁷¹⁾ Artikel 17, lid 3, RAP.

4.3. Besluitvormingsproces en kennisgeving

Na een passend onderzoek van het verzoek is de beslissingsautoriteit verplicht een beslissing af te geven over de inhoud van het verzoek. Dit kan leiden tot het verlenen van internationale bescherming (hetzij vluchtelingenstatus, hetzij subsidiaire beschermingsstatus) of tot een negatief besluit (niet-ontvankelijkheid, afwijzing of uitsluiting).

Beoordeling van het verzoek

Het onderzoek moet individueel, objectief en onpartijdig verricht respectievelijk genomen worden ⁽⁷²⁾.

De beoordeling wordt verricht op basis van de verklaringen (mondeling en schriftelijk) van het kind en de beschikbare documenten, alsmede op basis van informatie over het land van herkomst ⁽⁷³⁾ en mogelijk andere bewijsstukken (zoals deskundigenverslagen, medische en psychologische verslagen). Informatie over het land van herkomst heeft betrekking op informatie over landen van herkomst of de gewone verblijfplaats van staatloze verzoekers, alsmede transit- of terugkeerlanden en de sociaaleconomische, juridische, politieke, mensenrechten-, conflict- en humanitaire situatie in dat land of die landen op een bepaald moment. De autoriteiten kunnen de informatie gebruiken om de verklaringen van het kind te bevestigen of te weerleggen.

Soorten beslissingen

De beslissing in eerste aanleg over een verzoek om internationale bescherming is ofwel:

- vluchtelingenstatus verlenen;
- subsidiaire bescherming verlenen;
- de aanvraag afwijzen.

De beslissingsautoriteit zal altijd eerst onderzoeken of de verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en, zo niet, of de verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming ⁽⁷⁴⁾.

Afhankelijk van de nationale wetgeving kan de beslissingsautoriteit een andere vorm van nationale bescherming op basis van humanitaire redenen erkennen.

Kennisgeving van de beslissing

Het kind moet van de beslissing op de hoogte worden gesteld binnen een redelijke termijn ⁽⁷⁵⁾ en in een taal die het begrijpt of redelijkerwijs geacht wordt te begrijpen ⁽⁷⁶⁾. De kennisgeving kan u als voogd van het kind worden toegezonden.

⁽⁷²⁾ Artikel 10, lid 3, punt a), RAP.

⁽⁷³⁾ De informatieverslagen van het EUAA over landen van herkomst zijn beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/>.

⁽⁷⁴⁾ Artikel 10, lid 2, RAP.

⁽⁷⁵⁾ Artikel 12, lid 1, punt e), RAP.

⁽⁷⁶⁾ Artikel 12, lid 1, punt f), RAP.

Vorm van de beslissing

Beslissingen zijn individueel ⁽⁷⁷⁾ en worden altijd schriftelijk gegeven ⁽⁷⁸⁾.

Als de beslissing negatief is of subsidiaire bescherming verleent (en het verzoek om toekenning van de vluchtelingenstatus dus is afgewezen), moet de beslissing het volgende bevatten:

- feitelijke en juridische gronden voor de beslissing;
- schriftelijke instructies en procedurele stappen over hoe tegen dit besluit in beroep kan worden gegaan ⁽⁷⁹⁾.

De stappen na de beslissing in eerste aanleg

Als de beslissing de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming toekent, heeft het kind toegang tot een aantal rechten. Dit kan gevolgen hebben voor de huisvesting en andere rechten van het kind ⁽⁸⁰⁾.

Als de beslissing negatief is, heeft het kind het recht om tegen die beslissing in beroep te gaan ⁽⁸¹⁾. Het kind kan ook beroep instellen tegen een beslissing tot toekenning van subsidiaire bescherming als het van mening is dat het de vluchtelingenstatus had moeten worden toegekend.

Uw rol als voogd

Wanneer de beslissing aan u en het kind wordt meegedeeld, moet u het kind begeleiden om de kennisgeving van de beslissing zo vlot mogelijk te laten verlopen. Allereerst moet u het kind ontmoeten om de beslissing samen te lezen en alle gevolgen toe te lichten.

Als de beslissing positief is en de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming toekent, bespreekt u welke gevolgen dit kan hebben voor het kind, bijvoorbeeld of het van verblijfplaats moet veranderen.

Afhankelijk van de nationale context kan een andere voogd worden aangesteld voor het vervolgtraject, waardoor u het kind niet langer vertegenwoordigt. In dit geval moet u ervoor zorgen dat u alle informatie overdraagt aan de nieuwe voogd, in overleg met het kind.

Een langetermijnplan voor een “duurzame oplossing” in het belang van het kind is noodzakelijk voor elk kind. Een dergelijke oplossing moet rekening houden met de onmiddellijke en langetermijnbehoeften van het kind, maar ook met het hele spectrum van overwegingen die relevant zijn voor de specifieke situatie van dat individuele kind. Wanneer het kind bijvoorbeeld de vluchtelingenstatus krijgt toegekend, kan het in het belang van het kind zijn om gezinshereniging aan te vragen. Door middel van gezinshereniging kan het kind een verzoek om hereniging indienen en zijn ouders laten overkomen naar de plaats waar het

⁽⁷⁷⁾ Artikel 10, lid 3, punt a), RAP, met een mogelijke uitzondering die is vastgesteld in artikel 11, lid 3, RAP.

⁽⁷⁸⁾ Artikel 11, lid 1, RAP.

⁽⁷⁹⁾ Artikel 11, lid 2, RAP.

⁽⁸⁰⁾ EUAA-FRA, [Practical Tool for Guardians – Introduction to international protection](#) Praktisch instrument voor voogden — Inleiding tot internationale bescherming, 2023.

⁽⁸¹⁾ Artikel 46 RAP.

kind verblijft. Bij het verzoek om gezinshereniging moet u ervoor zorgen dat het kind door een advocaat wordt bijgestaan.

Als voogd moet u betrokken worden bij alle beslissingen die de autoriteiten nemen over het leven van de kinderen die u vertegenwoordigt. U moet ervoor zorgen dat de kinderen worden geraadpleegd en dat zij deelnemen aan de besluitvorming over hun toekomst.

Als de beslissing negatief is, moet u het kind ondersteunen bij het doorlopen van dit moeilijke proces. De negatieve beslissing zal een moment van teleurstelling en verlies van hoop voor het kind zijn. Wees geduldig en empathisch en toon begrip. U moet ervoor zorgen dat het kind veilig is en risico's voor het kind voorkomen, zoals drugsgebruik of betrokkenheid bij criminele activiteiten als gevolg van de frustratie. Het kind kan psychologische ondersteuning nodig hebben en u moet het helpen om toegang te krijgen tot de geestelijke gezondheidszorg.

Bij een negatieve beslissing kan het kind ook overwegen om weg te lopen en een ander land proberen te bereiken. U dient alle risico's van een dergelijke beslissing uit te leggen, evenals de juridische gevolgen ervan.

Als de beslissing negatief is, of subsidiaire bescherming verleent maar niet de vluchtelingenstatus, kunnen u en het kind, met de hulp van de advocaat, ervoor kiezen om tegen de beslissing in beroep te gaan. Zie hoofdstuk 5 "[Beroep tegen een negatieve beslissing](#)" voor doeltreffende voorzieningen in rechte.

5. Beroep tegen een negatieve beslissing

De verzoeker heeft het recht beroep in te stellen tegen een beslissing tot toekenning van subsidiaire bescherming (aangezien een dergelijk besluit een afwijzing van de vluchtelingenstatus inhoudt) en tegen elke negatieve beslissing in eerste aanleg ⁽⁸²⁾, dat wil zeggen:

- een **afwijzing**: een beslissing waarin wordt geoordeeld dat er in het verhaal van het kind geen gegronde redenen zijn om de vluchtelingenstatus toe te kennen;
- een **beslissing tot uitsluiting**: als de autoriteiten tot de conclusie zijn gekomen dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een kind — dat de minimumleeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid heeft bereikt — bijvoorbeeld oorlogsmisdaden of een ernstig niet-politiek misdrijf heeft gepleegd buiten het land waar het kind asiel aanvraagt (of, in het geval van subsidiaire bescherming, dat het een gevaar vormt voor de gemeenschap of de veiligheid van de lidstaat) ⁽⁸³⁾;
- een **beslissing** waarin een verzoek als niet-ontvankelijk wordt beoordeeld, zoals uiteengezet in afdeling 4.1 “Ontvankelijkheidsfase (niet verplicht)”.

De doeltreffende voorziening in rechte wordt ingesteld in de vorm van een beroep bij een rechterlijke instantie. Het beroep moet binnen een bepaalde termijn worden ingesteld. Deze termijn en de bijbehorende modaliteiten worden bepaald door de nationale wetgeving. Alle informatie die nodig is om de procedure voor toegang tot doeltreffende voorzieningen in rechte uit te oefenen, moet in de beslissing worden vermeld.

Het rechtsmiddel voorziet in een volledig onderzoek van zowel de feitelijke als de juridische gronden, in voorkomend geval met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming. Een belangrijke waarborg voor de verzoeker is het recht op een eerlijke en openbare behandeling ⁽⁸⁴⁾.

⁽⁸²⁾ Artikel 46 RAP.

⁽⁸³⁾ De uitsluitingsgronden voor de vluchtelingenstatus en subsidiaire bescherming die zijn vastgesteld in [Richtlijn 2011/95/EU](#) van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (PB L 337 van 20.12.2011), zijn vergelijkbaar en vloeien voort uit de bepalingen van artikel 1F van de Algemene Vergadering van de VN van 1951, [Verdrag betreffende de status van vluchtelingen](#), Genève, 28 juli 1951, Verenigde Naties, Verzameling van verdragen, vol. 189, blz. 137, en het [Protocol betreffende de status van vluchtelingen](#), 31 januari 1967, Verenigde Naties, Verzameling van verdragen, vol. 606, blz. 267. Hierbij moet echter opgemerkt worden dat de in Richtlijn 2011/95/EU genoemde uitsluitingsgronden voor de vluchtelingenstatus (artikel 12) en subsidiaire bescherming (artikel 17) niet precies identiek zijn. Artikel 17, lid 1, verwijderd enkele van de vereisten met betrekking tot ernstige misdrijven (artikel 17, lid 1, punt b)) en introduceert aanvullende uitsluitingsgronden (artikel 17, lid 1, punt d) en artikel 17, lid 3) voor subsidiaire bescherming. Zie voor verdere richtsnoeren: EASO, [Praktische gids van het EASO: Uitsluiting](#), januari 2017.

⁽⁸⁴⁾ Zoals vastgesteld in zowel artikel 47 van de Europese Unie, [Handvest van de grondrechten van de Europese Unie](#), 26 oktober 2012, 2012/C 326/02 als in artikel 6 van de Raad van Europa, [Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden](#), zoals gewijzigd bij de Protocollen nrs. 11, 14 en 15, 4 november 1950, ETS 5.

De lidstaten moeten redelijke termijnen en andere noodzakelijke regels vaststellen opdat de verzoeker zijn recht op een doeltreffende voorziening in rechte kan uitoefenen ⁽⁸⁵⁾. Raadpleeg uw nationale wetgeving om de toepasselijke termijnen en alle andere details te verifiëren.

De lidstaten zijn verplicht ervoor te zorgen dat kosteloze rechtsbijstand en vertegenwoordiging op verzoek wordt verleend in de beroepsfase ⁽⁸⁶⁾.

Uw rol als voogd

In uw rol als voogd en in het geval van een negatieve beslissing over het verzoek van het kind om internationale bescherming, dient u ervoor te zorgen dat het kind passende ondersteuning krijgt.

Het beroep moet worden ingesteld binnen een bepaalde **termijn en als voogd moet u op deze termijn letten.**

Uw verantwoordelijkheid als voogd tijdens de beroepsfase omvat de volgende elementen:

- zorg ervoor dat er een advocaat wordt aangesteld (als dat nog niet is gebeurd) en bespreek met het kind en de advocaat eventuele aanvullende informatie die aan het beroep kan worden toegevoegd; het is een goede praktijk dat de voogd bij de eerste ontmoetingen tussen het kind en de advocaat aanwezig is;
- bespreek met het kind en de advocaat alle aanvullende informatie die aan het beroep kan worden toegevoegd; ondersteun het kind bij het vinden van de documentatie of het contact opnemen met de familie, indien dit veilig en in het belang van het kind is;
- zorg ervoor dat de advocaat de zaak naar behoren volgt en alle termijnen in acht neemt;
- voer een vervolgggesprek met het kind om ervoor te zorgen dat u alle openstaande vragen beantwoordt of ingaat op eventuele problemen die het kind kan ondervinden.

⁽⁸⁵⁾ Artikel 46, lid 4, RAP.

⁽⁸⁶⁾ Artikel 20 RAP.

6. Wat kunt u doen als iets niet gaat zoals verwacht?

Er kunnen zich situaties voordoen waarin de zaak niet verloopt zoals verwacht. Het kind kan uitdagend gedrag vertonen en uw communicatie met het kind kan moeilijk zijn. Het persoonlijke onderhoud kan worden uitgesteld, of het kind heeft andere onmiddellijke behoeften op het gebied van gezondheid, bescherming of veiligheid die van invloed kunnen zijn op het tijdstip van het onderhoud of uw werkzaamheden met het kind.

Herinnering

Kinderen zijn over het algemeen zeer vindingrijk en veerkrachtig. Met empathie en ondersteuning kunnen kinderen tal van uitdagingen overwinnen. Het bieden van dagelijkse routines en zinvolle activiteiten, waaronder onderwijs, beroepsopleiding of werk (afhankelijk van de leeftijd), terwijl zij wachten op de beslissing over hun verzoek, kan hun gevoel van welzijn aanzienlijk ten goede komen, wat nodig is om hun zinvolle samenwerking in de procedures te waarborgen.

Verwante hulpmiddelen

E-learningcursussen van het FRA, 2022, beschikbaar op: <https://e-learning.fra.europa.eu/>

Hieronder vindt u enkele veelvoorkomende situaties en wat u als voogd kunt doen om ermee om te gaan.

Wantrouwen van het kind jegens de autoriteiten en de voogd

Sommige kinderen zijn mogelijk kwetsbaarder vanwege hun relatieve onvolwassenheid, afhankelijkheid en ontwikkelingsbehoeften. Andere kinderen zijn mogelijk snel volwassen geworden door hun levenservaringen en zijn in veel opzichten veerkrachtig. Kinderen kunnen wantrouwig zijn en dit zal sterk afhangen van hun achtergrond en persoonlijke ervaringen, in het bijzonder van de ervaringen die zij tijdens de vlucht hebben opgedaan, waaronder trauma's.

Kinderen die naar een ander land zijn gereisd, kunnen door hun levenservaringen wantrouwiger worden tegenover volwassenen. Het feit dat het kind de ervaring van het ontvluchten van het land van herkomst en het migratieproces alleen heeft moeten doorstaan, kan een sterke negatieve invloed hebben op het welzijn van het kind. De afwezigheid van ouderlijke steun of verzorgers tijdens deze emotioneel en fysiek stressvolle periode maakt kinderen extra kwetsbaar.

De kinderen die in Europa aankomen, hebben vaak trauma en geweld ervaren, niet alleen in hun land van herkomst, maar ook tijdens de vlucht en bij aankomst. Sommigen hebben in het verleden misschien ook moeilijke ervaringen gehad met autoriteiten of met mensen die zij zien als autoriteiten. Het is daarom voor hen moeilijk te geloven dat er ambtenaren zijn die zich om hen bekommeren. Het is belangrijk dat u het niet persoonlijk opvat of beledigd bent als zij afstandelijk of kil op u reageren. Soms kunnen ervaringen uit het verleden het voor hen moeilijk maken om met emoties zoals angst, woede of verdriet om te gaan.

Kinderen kunnen hun frustratie, angst en bezorgdheid op verschillende manieren uiten. Sommigen gedragen zich agressief, anderen trekken zich terug en weigeren mee te werken. Feit is dat dit in de meeste gevallen normale reacties zijn op de abnormale gebeurtenissen die zij hebben ervaren.

Het opbouwen van een vertrouwensvolle en positieve band met een kind is cruciaal om zinvolle ondersteuning te kunnen bieden. Dit vergt tijd. Het is ook belangrijk dat alle andere professionals die met het kind werken, positieve betrekkingen met het kind ontwikkelen. Hiertoe is het noodzakelijk om de opvattingen, de sterke punten, de behoeften en de aspiraties van een kind te begrijpen en te respecteren. Vanuit deze vertrouwensband zullen u en andere autoriteiten beter in staat zijn beslissingen te nemen die het belang van het kind dienen. Wanneer het kind verantwoordelijkheid mag voelen door deel te nemen in de besluitvorming, zal het meer meewerken aan het proces.

Drugmisbruik

Sommige kinderen vinden het misschien moeilijk om met hun huidige realiteit om te gaan, omdat zij van familie gescheiden zijn of familieleden hebben verloren. Zij kunnen worstelen met de nieuwe manier van leven in Europa en het verlies van hun sociale netwerk(en). Zij kunnen worstelen met trauma's en het feit dat hun dromen om naar school te gaan of te werken en geld te verdienen niet werkelijkheid worden.

Aanwijzingen voor drug- of alcoholmisbruik kunnen zijn dat het kind niet meer op afspraken verschijnt, zich terugtrekt, stil is, slaperig of juist geagiteerd is, snel geïrriteerd raakt en/of agressiever is dan gewoonlijk. Een andere aanwijzing kan zijn gebrek aan hygiëne of een verandering in slaap- en eetpatronen. Als u ziet dat het kind verandert of als u merkt dat het drugs gebruikt, neem dan de tijd om met het kind te praten en een vertrouwensband op te bouwen. U kunt het kind ook helpen om contact op te nemen met diensten die zich bezighouden met drugmisbruik.

Risico van mensenhandel en verdwijning

Kinderen, onder wie niet-begeleide en van hun familie gescheiden kinderen, lopen een groter risico om slachtoffer van mensenhandel te worden. Als voogd bent u in de positie om te starten met en aan te dringen op een beoordeling, met de bevoegde autoriteiten, van de specifieke situatie van het kind dat u vertegenwoordigt. Bij deze beoordeling moet er ook aandacht zijn voor het risico dat het kind vermist raakt in de dagen nadat het kind onder uw hoede is geplaatst. Bij deze risicobeoordeling moeten alle onmiddellijke veiligheidsrisico's worden geïdentificeerd, evenals bedreigingen voor de veiligheid van het kind en hoe

dergelijke risico's kunnen worden beperkt, bijvoorbeeld door het kind door te verwijzen naar een beschermende opvang of iets dergelijks.

Wanneer er wordt samengewerkt met de kinderbescherming en internationale organisaties en maatschappelijke organisaties met deskundigheid op het gebied van kinderbescherming, zal het kind indien nodig gemakkelijker toegang krijgen tot de juiste diensten en ondersteuning.

In geval van verdwijning van een kind is het uw verantwoordelijkheid als voogd om de rechtshandavingsinstanties zo spoedig mogelijk op de hoogte te stellen. Daarnaast kunnen de nationale autoriteiten de verdwijning invoeren in de relevante internationale en nationale databanken, waaronder het Schengeninformatiesysteem dat is ingesteld bij Verordening (EU) 2018/1862 ⁽⁸⁷⁾, de kennisgevingen van Interpol en de databank van het EU-agentschap tegen internationale en georganiseerde misdaad (Europol). Wanneer het waarschijnlijk is dat het vermiste kind de grens is gepasseerd, dienen de rechtshandavingsfunctionarissen een signalering in het Schengeninformatiesysteem in te voeren.

Het Schengeninformatiesysteem biedt functionarissen de mogelijkheid naast “reactieve” signaleringen van kinderen die vermist zijn geraakt, ook “preventieve” signaleringen in te voeren voor andere situaties, zoals:

- kinderen die gevaar lopen te worden ontvoerd door een ouder, familielid of voogd;
- kinderen die gevaar lopen illegaal naar het buitenland te worden gebracht of die moeten worden verhinderd te reizen om hen te beschermen tegen het risico dat zij in de handen van mensenhandelaren vallen of verplicht worden actief aan vijandelijkheden deel te nemen.

Verwante video

EUAA, [Animation on safety rules for accompanied and unaccompanied children](#) (animatievideo over de veiligheidsregels voor begeleide en niet-begeleide kinderen), 2023.

⁽⁸⁷⁾ [Verordening \(EU\) 2018/1862](#) van het Europees Parlement en de Raad van 28 november 2018 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem (SIS) op het gebied van politieke en justitiële samenwerking in strafzaken, tot wijziging en intrekking van Besluit 2007/533/JBZ van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1986/2006 van het Europees Parlement en de Raad en Besluit 2010/261/EU van de Commissie (PB L 312 van 7.12.2018).

Bijlage 1. Andere bronnen

EUAA

Toegang tot de asielprocedure en registratie

- EUAA, [Practical Guide on Information Provision in the Asylum Procedure](#) (Praktische gids over informatieverstrekking in de asielprocedure, december 2024).
- EASO, [Praktische gids over registratie — Indiening van verzoeken om internationale bescherming](#), december 2021.

Onderzoek van het verzoek

- EUAA, [Practical Guide on Political Opinion](#) (Praktische gids over politieke overtuigingen), december 2022.
- EUAA, [Practical Guide – Interviewing applicants with religion-based asylum claims](#) (Praktische gids — onderhoud voeren met verzoekers met op religie gebaseerde asielverzoeken), november 2022.
- EASO, [Guidance on Membership of a Particular Social Group](#) (Handleiding voor lidmaatschap van een bepaalde sociale groep), maart 2020.
- EASO, [Praktische gids van het EASO: Voorwaarden om in aanmerking te komen voor internationale bescherming](#), april 2018.
- EASO, [Praktische gids van het EASO: Bewijsbeoordeling](#), maart 2015.
- EASO, [Praktische gids van het EASO: het persoonlijk gesprek](#), december 2014.

Hulpmiddelen in verband met kinderen

- EASO-animaties over:
 - [Age assessment for children](#) (leeftijdsbeoordeling voor kinderen), 2020.
 - [Age assessment for practitioners](#) (leeftijdsbeoordeling voor functionarissen), 2019.
- EASO, [Praktische gids van het EASO over het belang van het kind in asielprocedures](#), 2019.
- EASO, [EASO practical guide on family tracing](#) (Praktische gids van het EASO over het opsporen van familieleden), maart 2016.
- EUAA-FRA, praktische instrumenten voor voogden over de volgende onderwerpen:
 - [tijdelijke bescherming voor niet-begeleide kinderen die Oekraïne ontvluchten](#), november 2022;
 - [inleiding tot internationale bescherming](#), oktober 2023;
 - [transnationale procedures](#), 2023.

Opvang

- EUAA, [Let's Speak Asylum-platform](#), 2023.
- EASO, [Handleiding voor opvangvoorzieningen voor niet-begeleide minderjarigen: operationele normen en indicatoren](#), december 2018.

FRA

FRA, [Guardianship for unaccompanied children – A manual for trainers of guardians](#) (Voogdij voor niet-begeleide kinderen — Een handleiding voor opleiders van voogden), 1 maart 2023.

FRA, [Handboek over het Europese recht inzake de rechten van het kind — Uitgave 2022](#), 7 april 2022.

E-learningmateriaal van het FRA, 2022, beschikbaar op: <https://e-learning.fra.europa.eu/>.

FRA, [Guardianship systems for unaccompanied children in the EU: developments since 2014](#) (Voogdijstelsels voor niet-begeleide kinderen in de EU: ontwikkelingen sinds 2014), 15 februari 2022.

FRA, [Initial-Reception Facilities at External Borders: Fundamental rights issues to be considered](#) (Eersteopvangfaciliteiten aan buitengrenzen: te overwegen grondrechtenkwesties), maart 2021.

FRA en de Raad van Europa, [Fundamental rights of refugees, asylum applicants and migrants at the European borders](#) (Grondrechten van vluchtelingen, asielzoekers en migranten aan de Europese grenzen), 2020.

FRA, [Handboek Europees recht op het gebied van asiel, grenzen en immigratie — Uitgave 2020](#), 17 december 2020.

FRA, [Recht op informatie — Leidraad voor autoriteiten bij het nemen van vingerafdrukken voor EURODAC](#), december 2019.

FRA, [Age assessment and fingerprinting of children in asylum procedures — Minimum age requirements concerning children's rights in the EU](#) (Leeftijdsbeoordeling en het nemen van vingerafdrukken van kinderen in asielprocedures — Vereiste minimumleeftijd met betrekking tot de rechten van kinderen in de EU), 2018.

FRA en de Europese Commissie, [Voogdij over kinderen die van ouderlijke zorg verstoken zijn — Handboek voor de versterking van voogdijstelsels om te voorzien in de specifieke behoeften van minderjarige slachtoffers van mensenhandel](#), 26 juni 2014.

Europees netwerk van voogdijinstellingen

Europees netwerk van voogdijinstellingen, [*Standaarden voor Voogdij — Standaarden van het European Guardianship Network \(Europees netwerk van voogdijinstellingen\) voor de verstrekking van voogdij aan niet-begeleide en alleenstaande kinderen*](#), 2022.

Europees netwerk van voogdijinstellingen, [*Children on the Move – A guide to working with unaccompanied children in Europe*](#) (Kinderen onderweg — Een gids over het werken met niet-begeleide kinderen in Europa), februari 2021.

Europees netwerk van voogdijinstellingen, [*Pilot Assessment System for Guardianship*](#) (Proefsysteem voor beoordelingen van voogdijstelsels), september 2019.

UNHCR

UNHCR, [*Technical Guidance: Child friendly procedures*](#) (Technische richtsnoeren: kindvriendelijke procedures), 2021.

UNHCR, [*Best Interests Procedure Guidelines: Assessing and determining the best interests of the child*](#) (Richtlijnen voor de procedure in het belang van het kind: evalueren en vaststellen van het belang van het kind), mei 2021.

UNHCR, [*Richtlijnen inzake internationale bescherming nr. 8: Asielaanvragen van kinderen op grond van artikel 1A, lid 2, en 1F van het Verdrag van 1951 en/of het Protocol van 1967 betreffende de status van vluchtelingen*](#), 22 december 2009, HCR/GIP/09/08.

Internationale Organisatie voor Migratie

Internationale Organisatie voor Migratie, [*Caring for unaccompanied migrant children – Training Manual*](#) (Zorgen voor niet-begeleide migrantenkinderen — Trainingshandleiding), 2022.

Internationale Organisatie voor Migratie, “Trafficking in persons: Protection and assistance to victims” (Mensenhandel: bescherming en ondersteuning van slachtoffers). Een in eigen tempo te volgen e-learningcursus beschikbaar op [E-Campus](#).

Raad van Europa

Raad van Europa, [*Recommendation CM/Rec\(2022\)22*](#) of the Committee of Ministers to member States on human rights principles and guidelines on age assessment in the context of migration and its Explanatory Memorandum (Aanbeveling CM/Rec(2022)22 van het Comité van Ministers aan lidstaten over mensenrechtenprincipes en richtlijnen inzake leeftijdsbeoordeling in de context van migratie en de memorie van toelichting), vastgesteld op 14 december 2022.

Raad van Europa, [Recommendation CM/Rec\(2019\)11](#) of the Committee of Ministers to member States on effective guardianship for unaccompanied and separated children in the context of migration (Aanbeveling CM/Rec(2019)11 van het Comité van Ministers aan lidstaten over effectieve voogdij voor niet-begeleide en alleenstaande kinderen in de context van migratie), vastgesteld op 11 december 2019.

Raad van Europa, [How to convey child friendly information to children in migration: A Handbook for frontline professionals](#) (Hoe op kindvriendelijke wijze informatie te verstrekken aan migrantenkinderen: een handboek voor eerstelijns werkers), december 2018.

Lijst van figuren

Figuur 1. De belangrijkste fasen van de asielprocedure	8
Figuur 2. Fasen van de toegang tot de asielprocedure	15
Figuur 3. Termijnen voor toegang tot de procedure als bedoeld in artikel 6 RAP	19

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie

